

Scinteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXV. SERIA II NR. 6353

8 PAGINI - 30 BANI

SÎMBĂTĂ 18 OCTOMBRIE 1969

Oamenii de fiecare zi ai pădurii

Știam că I.F.-urile Bistrița și Năsăud sînt printre cele mai mari din țară — o adevărată salbă forestieră, mi s-a spus — și mai știam că, despre forestieri, poți să numeri pe degete articolele care s-au scris.

Două zile la Bistrița, apoi la Năsăud... Am adunat un carnet întreg cu cifre. („Vreți să scrieți în studiu statistic”?, m-a întrebat unul dintre contabilii, mi-am notat conștiincios toate răspunsurile, epuizînd ceea ce, în limbaj de specialitate, se cheamă documentarea de birou. Astfel înarmat, am pornit pe teren, unde urma să fac cunoștință cu procesul de producție, să mă fa-

File dintr-un carnet de însemnări

militarizez cu o anume terminologie de specialitate, obligatoriu atunci cînd raportajul trebuie să fie „strict la obiect”.

Dar au venit munții Rodnei cu Pietrosul, Rebra, Detunata, Țapul, Scărișoara, apoi Călimășii, „jară de basm și codri seculari și fantastice pașiști alpine” — apoi Prundul Birgăului, Valea Cormăței, Josenii, Valea Rebrei, Susenii, Tiriștia, — au venit apoi oamenii și am înțeles că n-are rost să mă crampezez de carnetul cu cifre într-un raportaj strict la obiect. Așadar...

OAMENII

„Undeva, în munții noștri, în locul numit Pleșa, Traian Pop a întâlnit cu ursul. Om care nu știe ce-i frica, Pop s-a luat la NICOLAE ADAM

(Continuare în pag. a II-a)

ONORAREA CONTRACTULUI o obligație ce nu suportă tergiversări

În județul Iași semănatul s-a încheiat de mult. Toate forțele sînt, acum, concentrate la recoltatul porumbului și stelei, a legumelor și strugurilor. Producțiile sînt bune; numai sporul de recoltă înseamnă mai mult de zece mii de vagoane. Frigașile, mecanizarea, îngrășămintele, hărnicia oamenilor au ridicat curba producțiilor la nivel de record. Ziua și noaptea se cară din cîmp. Pătulele sînt pline pînă în grîni, iar în ogrăzi au apărut amenajări speciale. În multe locuri, mijloacele de transport sînt îndrumate din cîmp direct către bazele de recepție — livrarea cantităților contractate fiind înțeleasă la importanța comunității; ca o sursă sigură și egalată de venituri bănești, ca o expresie a contribuției pe care țărănimia este chemată s-o aducă la asigurarea hranei întregului popor, la aprovizionarea industriei cu materii prime aleanțate, la crearea rezervelor statului pentru export.

Cooperatorii din Gheorghe Doja și-au făcut socotelile încă din timpul recoltatului. Producția medie depășea cu aproape o mie kilograme boabe la hectar pe cea inițial planificată. „Sporul de recoltă, ne spunea tovarășul Ion Spătăreanu, președintele cooperativei, am hotărît să-l valorificăm, la contract. Camioanele și utilajele au transportat din cîmp direct la baza de recepție. Cînd am încheiat recoltatul, transportam deja 1.546 tone porumb, față de 800 tone cit reprezentă contractul. Numai porumbul ne-a adus un venit de aproape două milioane lei”. Exemplar și-au îndeplinit membrii cooperativei agricole

(Continuare în pag. a VII-a)

GH. FECIORU

Au terminat însămînțările la cerealele păioase

Oamenii muncii de pe ogoarele județului Iași au terminat la timpul optim și la un nivel agrotehnic superior, însămînțarea cerealelor păioase de toamnă pe întreaga suprafață planificată. Cu prilejul încheierii însămînțărilor, Comitetul județean de partid Iași a adresat o telegramă Comitetului Central al Partidului Comunist Român, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, în care se arată, printre altele: Încredințăm conducerea partidului, pe dumneavoastră, tovarășe secretar general, cu avînd călăuză programul mareț de edificare socialistă a României, elaborat de Congresul al X-lea, lucrătorii din agricultură județului Iași vor strînge laolaltă hărnicia, priceperea și capacitatea de muncă, vor folosi cu și mai multă eficiență baza tehnico-materială de care dispun pentru asigurarea condițiilor optime înfăptuirii sarcinilor ce ne revin în anul viitor, în vederea sporirii necontenite a rîndniciei ogoarelor.

Radiografia celor două „săptămîni de coșmar” ale ELEVEI ȘI SPORTIVEI-MODEL, CRISTINA STĂNESCU

10 septembrie 1969, ora 9 dimineața. La aeroportul Băneasa, obișnuita forțată matinală. Eveniment pentru lumea sportului: reprezentativa de natație a României pleacă la Balcaniada de la Izmir (Turcia). Sportivii intră în vamă...

REVERS

10 septembrie 1969, ora 11 dimineața. Organele vamale înmăneză reprezentanților federației de natație și presei următoarea listă: „La controlul vamal efectuat, la aeroportul Băneasa, membrilor lotului de natație s-au constatat următoarele: în afară de sumele și obiectele înscrise în declarația vamală, s-au găsit: la Szabo Alexandru (Steaua) — 100 dolari S.U.A. și 100 lei; la Schier Herman (Olimpia Reșița) — 20 mărci vest-germane, 4 franci francezi, 56 dinari, 1 dolar S.U.A., 400 lei; la Țăranu Valeriu (Steaua) — 4.000 lire italiene; la Slavic Marian (Steaua) 56 plăcuri ceai, 291 lei, 4 cutii gerovital fiole; la Teodorescu Petre (Steaua) — 10 plăcuri ceai, 8 cutii gerovital fiole; la Benadea Zoltan (Mureșul Tg. Mureș) — 830 lei, 5 cutii gerovital drajeuri; la Zeno Oprilescu (C.S.M. Cluj) — 700 lei; la Savago Gyongyfer (C.S.M. Cluj) — 500 lei; la Cristina Stănescu (Dinamo Buc.) — 1.200 lei și 10.000 lire italiene; la Anca Andrei (Șc. sp. Reșița) — 535 lei și 70 mărci vest-germane; la Kokai Clara (Politehnica Cluj) — 100 lei, 50 dolari S.U.A., 30.000 lire italiene, 100 dinari, 100 franci francezi, un flacon gerovital; la Coroiu Daniela (Șc. sp. Reșița) — 50 lei, 20 dolari S.U.A., 60 mărci vest-germane.

S trada Luterană, nr. 5, da noastră cunoaște mobilul a scara E, etajul IV, apartament 58. Sunăm. Ne tatonare este inutilă: deschide o femeie tinăru, cu — Spuneți-ne, știți ceva deschi ochi vii, mari. Știm, este mama pre banii ficei dv? Cristinei Stănescu — am vorbit Poate că întrebarea a căzut cu 10 minute înainte la telefon, prea brusc. Cert e că interlocu-toarea noastră a părut ireme-diabil dezorientată. Înca de la primul schimb de cuvinte ne dăm seama că gaz-

are citeva sute de lei... De fapt, de ce n-aș recunoaște-o — știm cu exactitate că are mai mult de 1.000 de lei... Ea nu e cheluitoare și nici nu-și cum-pără prea multe lucruri, încît — cum să vă spun? — avea OVIDIU IOANȚOAI (Continuare în pag. a VII-a)

„FERICITA MUNCĂ...”

de FLORIN MUGUR Nemaipomeniți acei oameni care muncesc și fluierează de plăcere. De plăcerea a ceea ce fac. Nici un fel de orchestre simfonice tunind în megafonele fabricilor nu pot înlocui acel simplu fluiereț de plăcere. Pentru că muzica cealaltă vine din afară și poate alina (sau nu) și poate fermeca (sau nu), în timp ce melodia fluierețului

REVERS

simplu e chiar expresia unei alinări și a unei armonii. Un cuvînt bun celor care muncesc cu plăcere, celor nebuni după munca lor — și nu întodeauna păstrînd măsura și nu întodeauna ascultînd de legile de bronz ale chibzuinței. Să scriu deci încă o dată numele învățătorului Petre Borcea din satul Cojocaru, aflat pe lângă cetatea mai puțin vestită a Găeștilor, unde — cum îmi spunea cineva — „nici măcar Napoleon nu s-a născut” (Continuare în pag. a V-a)

VIZITA TOVARĂȘILOR NICOLAE CEAUȘESCU ȘI ION GHEORGHE MAURER ÎN INDIA

BANGALORE 17. — Trimiși speciali Agerpres, Nicolae Ionescu și Ion Fuținelu, transmit: Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, împreună cu soția, Elena Ceaușescu, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer împreună cu soția, Elena Maurer, și persoanele oficiale române care fi însoțesc, au vizitat vineri dimineața localitatea Mysore și împrejurimile sale.

Străbătînd principalele artere ale orașului, oaspeții români au fost salutați cu căldură de mii de locuitori. Vestigiile trecutului se înfruntă astăzi în orașul Mysore cu numeroase construcții moderne — mărturie ale dinamismului înaintării Indiei pe drumul progresului.

Oprindu-se în dreptul unui magazin de artizanat, oaspeții români au prilejul să admire înfăptuirea meșterilor-artizani anonimi.

Coloana mașinilor oficiale se îndreaptă, apoi, spre colina Chamundi, dominată de templul Chamundeswari. De aici poate fi văzut întregul oraș care se întinde, la poalele colinei, pe o suprafață de 20 km. pătrați.

În continuare, oaspeții români vizitează grădina zoologică din Mysore, considerată printre cele mai mari din India.

Apoi, președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu, președintele Consiliului de Miniștri,

Înălți oaspeți români în vizită la modernă uzină de mașini-unelte „Hindustan” Ceașescu, și a soției sale, Elena Ceașescu.

Ion Gheorghe Maurer și ceilalți oaspeți români părăsesc localitatea Mysore, înapoiindu-se la Bangalore.

Șoseaua care leagă cele două localități străbate un peisaj în-cîntător, fascinant. Natura Indiei se dezvăluie privitorilor în toată străduirea ei.

Șoseaua străbate numeroase a-

șezări rurale. Locuitorii acestor sate, adunați de cele două părți ale drumului, fac o primire călduroasă oaspeților români.

Vineri seara, guvernatorul statului Mysore, Somanath Lyer, a oferit în saloanele palatului „Raj Bhavan” din Bangalore, un din-neu în cinstea președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae

Ceașescu, și a soției sale, Elena Ceașescu. În timpul dîneului, desfășurat într-o atmosferă cordială, prietenească, președintele Nicolae Ceașescu și guvernatorul Statului Mysore au toastat pentru dezvoltarea continuă a relațiilor dintre cele două țări, pentru prietenia dintre poporul român și indian.

Progresul social și activitatea ideologică

Acum peste o sută de ani, Victor Hugo celebra progresul în a sa „Legendă a secolului”. El îl asemăna unui minunat car aerian care se avîntă în largul cerului, îmblînzînd vînturile și avîntîndu-se măiestros spre abundență, calm, veselie, spre fericirea omului. De atunci, știința și tehnica, au înaintat mai repede decît pu-

de prof. univ. dr. CONSTANTIN BORGEANU

te să-și închipuie Hugo sau alți vizionari. Dezvoltarea rapidă a științei, a tehnicii, n-a fost, totuși, suficientă pentru progresul societății, al omului. Unor, minunat ale științei, expresie a spiritului creator al omului, au fost folosite în scopuri evidente antiumane. Visurile marilor optimiști ai istoriei, care concepeau dezvoltarea societății ca un drum drept, ascendent, au fost, așadar, dezmințite de realitate. Asemenea împrejurări au favorizat rezerve și îndoieli la adresa ideii de progres, considerată de unii ca o idee specifică unui stadiu depășit al istoriei și culturii umane.

TINERETUL ȘI CULTURA PREMISELE ADERENȚEI

Problema ideologiei tineretului este cu atât mai importantă cu cit tineretul însuși reclamă prin toate caracteristicile lui de vîrstă o stare spirituală aptă să justifice teoretic dezideratele existenței. Nu numai că marilor întrebări trebuie să li se afle răspunsuri, dar răspunsurile vor reprezenta cu necesitate însăși practica comportamentului. Resorturile mecanismelor sociale odată delușite trebuie și folosite, și folosirea lor se face cu necesitate în numele unui ideal. Din acest punct de vedere, cred că problema educației politice a tineretului reprezintă chestiunea numărul unu pe ordinea de zi a organelor ocupate tocmai cu problemele tineretului, și cred că lucrările ultimei plenary a C.C. al U.T.C. a marcat nu sfîrșitul ci începutul unui drum, de ce să nu recunoaștem, dificil. Pentru că atragerea și formarea tineretului, organizarea și îndrumarea lui departe de a se face pe baza unor rețete stabilite de la centru, departe de a începe în scheme și sisteme prestabilite, necesită tocmai stimularea inițiativii, a varietății de manifestări, care cu precizie antrenarea tinerii generații pe drumurile alese de ea însăși și care li se potrivește. Numai în aceste condiții

de SĂNZIANA POP (Continuare în pag. a V-a)

Ideea de progres s-a dovedit, însă, prea mult legată de năzuințele fundamentale ale omenirii pentru a putea fi ignorată. Procesele cele mai caracteristice ale epocii noastre, eforturile a numeroase popoare de a înlătura înăpoierea seculară, mișcările care cuprind cea mai mare parte a populației globului se realizează sub semnul progresului. Concepția marxistă, materialistă, asupra istoriei oferă temeiurile științifice pentru înțelegerea acestui progres în toată complexitatea sa.

Istoria contemporană demonstrează, prin argumente mereu noi, că direcția cea mai caracteristică a progresului este, în prezent, dezvoltarea socialismului, sporierea forței de atracție a ideilor acestuia, concretizarea lor într-o puternică realitate socială care exercită o influență tot mai puternică asupra destinelor omenirii.

Creșterea rolului conștiinței în condițiile socialismului decurge, în primul rînd, din modalitatea specifică de acțiune a legilor obiective, caracteristice acestei o-rindniri, care limitează sfera de manifestare a spontaneității, presupun cunoașterea din ce în ce

CONDIȚIA SPECIALISTULUI — PRODUCȚIA

Dezvoltarea generală a economiei noastre, distribuția judicioasă a obiectivelor industriale pe întreg teritoriul țării a fost însoțită permanent, de-a lungul anilor, de creșterea firească a numărului de specialiști. Este un adevăr elementar că introducerea largă a progresului tehnic se leagă direct, nemijlocit, de numărul și calitatea profesională a cadrelor de specialiști tot așa cum locul acestora este cu prioritate acolo unde o cer nevoile producției, opera de făurire nemijlocită a bunurilor materiale. Că specialistul este pregătit de societate pentru producție și că solicitarea în miezul producției a specialistului nu este un lux, că prezența lui nu e facultativă, constituie azi o axlomă.

s-au admis numeroase derogări de la această logică simplă; din diferite cauze obiective s-au produs situații nefirești, cînd importante unități și sectoare de activitate economică și socială înregistra-

NICOLAE CEAUȘESCU, — se resimte lipsa brațelor de muncă, a specialiștilor — din care cauză multe utilaje moderne lucrează cu o capacitate redusă — în birouri, în ministere, într-o serie de in-

tră. Este timpul să punem capăt acestei stări de lucruri”. Rezolvarea acestei probleme majore — redistribuirea cadrelor de specialiști, ca și preîntîmpinarea recrudescenței fenomenelor negative ce s-au manifestat în acest domeniu pînă în prezent — nu ține, așa cum au subliniat și participanții la coloquiul organizat de redacția noastră, numai de resortul organizatoric-administrativ ci este, în același timp, pentru fiecare specialist, o problemă de conștiință civică, de nobilă responsabilitate socială.

Masa rotundă a „Științei tineretului”

ză deficit de cadre de specialiști, în timp ce aceștia fie că sînt concentrați în ministere sau alte organe centrale, fie că îndeplinesc activități străine profesiei lor, lipsind astfel societatea de aportul lor calificat. „În timp ce în unele întreprinderi, pe unele șantiere de construcții — arăta recent secretarul general al partidului, tovarășul

stiuții centrale și locale se află un mare număr de specialiști și funcționari a căror muncă este prea puțin productivă pentru societatea noastră

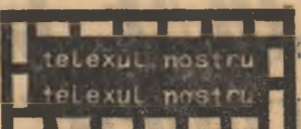
Citiiți în pag. a III-a opiniile consemnate de noi sub titlul: — PUTEM CHELTUI ORICUM TEZAUURUL FORȚEI DE MUNCA SPECIALIZATE? — NU ÎI DE ACEEA, LOCUL SPECIALISTULUI E ÎN PRODUCȚIE!

La aniversarea a 25 de ani de activitate a Editurii Politice

Infinită la scurt timp după eliberare, ca Editor a Partidului Comunist din România, Editura Politică a constituit, în toate etapele parcursului, expresie a preocupărilor permanente pentru dezvoltarea și activitatea...

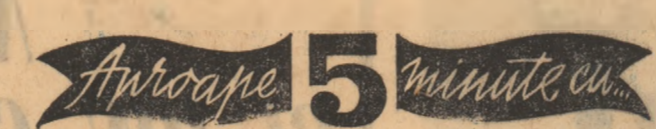
ideologie direcționază și activitatea Editurii Politice, solicitată să-și intensifice contribuția la răspindirea învățării marxiste-leniniste, la dezvoltarea gândirii politice vii, la orientarea ideologică a maselor.

O interesantă experiență a siederuștilor hunedoreni, efectuată în colaborare cu specialiștii Institutului de fizică atomică din București...

La Galași a fost inaugurată, recent, o casă de modă. Proiectul aparține tânărului arhitect Liviu Durbaș.

Benoș Neagoe din Cluj a socrat tovarășului Laurențiu Hodoroș, directorul Casei de cultură a studenților...

Mezinul tenorilor de la Opera Română

CRISTIAN MIHĂILESCU

In primele zile ale acestui lună următoare, la Opera Română, premiera inaugurală a stagiunii „Decebal” de George Dumitrescu...

Pe această scenă am debutat în primele zile ale acestui an, la 8 ianuarie. Am cântat atunci nu mai puțin de patru roluri în „Povestirile lui Hoffman”...

Deși mezin al Operei Române, se pare că aș depăși de mult ora debutului...

Oameni de fiecare zi

(Urmare din pag. 1)

luptă cu fiara și s-au înfruntat timp de un ceas. A fost o luptă pe viață și pe moarte. Chiar de ursului l-au sfîșiat, dar Pop nu s-a lăsat pînă n-a pus pielea ursului pe băș, s-o-ucis.

Cîteva vorbe ale bătrînului muncitor forestier Ițor Vasile: „Despre noi, vechii grăniceri, a vorbit împăratul Napoleon cam așa: «Dați aș avea două regimete de cîtine de-aici, aș bate toată lumea»...

Pe cînd erați student v-am ascultat interpretînd muzică de cameră. Este vorba de o a doua pasune? O continuăm?

— O opinie izvoită din prudență? — Nu numai. Din convingerea că spectacolul de operă va apărea din ce în ce mai mult în colaborarea altor artiști...

DE LUNI PÎNĂ DUMINICĂ

AVANCRONICĂ

Calare singuratic. Cu titlul original „Lonely are the brave” filmul, realizat în anul 1962 este o adaptare după romanul scriitorului american Edward Abbey...

T.V.

CHEIA ORAȘULUI. O emisiune concers realizată de Televiziunea împreună cu BIR al de turism al C.C. al U.T.C. Cîștigătoare concursului va beneficia de o excursie în străinătate...

Artista emerită Carmen Stănescu, una dintre protagonistele vîitoare premiere a Teatrului Național „I. L. Caragiale”, AL PATRULIEA ANOTIMP, de Horia Loinescu

AVANCRONICĂ

Concerte. Săptămîna muzicală inscrie un eveniment artistic de totu deosebit. Concertul simfonic al Orchestrei Simfonice a Radioteleviziunii în cadrul manifestărilor consacrate, la 24 octombrie, zilei Națiunii Unite...

MUZICA USOARĂ INTERPRÉTATA DE FORMAȚIA CORAL

Formată din studenți și elevi, „Coral-ul” a luat ființă la începutul anului 1968 în tabăra studențescă de la Predeal, animator fiind Dan Decca și Doru Donciu...

AVANCRONICĂ

FESTIVALUL FILMULUI SOVIETIC este manifestarea cinematografică, din programul săptămînilor viitoare, care reține în primul rînd atenția. Proiecția inaugurală este realizarea regiștorului S. Rostoiți, SA TRAM PÎNĂ LUNI, care la Festivalul internațional al filmului din acest an, de la Moscova, a obținut unul din marile premii...

AVANCRONICĂ

EXCURSIA „BOBOCILOR”. Aproape 1100 dintre cei mai proaspeți studenți ai facultăților bucareștene pleacă astăzi în excursia organizată special pentru ei de către Biroul de Turism pentru Tineret în colaborare cu Consiliul Asociației Studenților din Capitală...

ION PASAT

Ion Pasat este unul din artiștii care vor participa la spectacolul „Excursia bobocilor”...

AVANCRONICĂ

FAMILIA NOASTRĂ TRAZNITĂ este un alt titlu cu care cineamatorul bucareșten se va întâlni pentru prima oară în săptămîna care începe miercuri. Film cehoslovac, cu caracter umoristic, care descrie viața unei familii văzută de un copil...

AVANCRONICĂ

Excursia „Bobocilor”. Aproape 1100 dintre cei mai proaspeți studenți ai facultăților bucareștene pleacă astăzi în excursia organizată special pentru ei...

F. LAZĂRESCU

F. Lazărescu este unul din artiștii care vor participa la spectacolul „Excursia bobocilor”...

AVANCRONICĂ

Excursia „Bobocilor”. Aproape 1100 dintre cei mai proaspeți studenți ai facultăților bucareștene pleacă astăzi în excursia organizată special pentru ei...

CINEMA

CORABIA NEBUNILOR: rulează la Central (orele 9,30, 13, 18,30, 20); Festival (orele 9,15, 12,30, 18,30, 20); Victoria (orele 9,30, 13, 18,30, 20); FĂRĂ ALEI: rulează la Republica (orele 8,15, 10,45, 13,15, 16, 18,45, 21,15); Favorit (orele 10, 13, 18,30, 19, 20,30); FĂRĂ RĂZVĂTURĂ: rulează la Central (orele 9,30, 13, 18,30, 20); BARBAȚI ÎN DEPLASARE: rulează la Lumina (orele 9,30-10,45 în continuare); SOARELE VĂCĂROȘILOR: rulează la Dolna (orele 11,30, 14, 16,15, 18,30, 20,45); Dacia (orele 8,15-10, 10,30); A TRAI PENTRU A TRAI: rulează la Unirea (orele 10,30, 20,30); PROGRAM DE DESENE ANIMATE (orele 19); MY FAIR LADY: rulează la Central (orele 9,30, 13, 18,30, 20); BARBAȚI ÎN DEPLASARE: rulează la Lumina (orele 9,30-10,45 în continuare); SOARELE VĂCĂROȘILOR: rulează la Dolna (orele 11,30, 14, 16,15, 18,30, 20,45); Dacia (orele 8,15-10, 10,30); A TRAI PENTRU A TRAI: rulează la Unirea (orele 10,30, 20,30); PROGRAM DE DESENE ANIMATE (orele 19); ANGELICA ȘI SULTANUL: rulează la Gloria (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); ANGELICA ȘI SULTANUL ȘI NEIMBLINZITA ANGELICA: rulează la Aurora (orele 9, 12,30, 16, 19,30); MEMENTO: rulează la Înfrățirea (orele 12, 17,45, 20); SHERLOCK HOLMES: rulează la Buzesti (orele 10,30, 18); CASĂTORIE DIN INTERES: rulează la Gloria (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); OMUL CĂRE VALORĂ MILIARDE: rulează la Bucegi (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); ARTA (orele 9-10,30 în continuare); 19,30, 20,30); PRINȚUL NEGRII: rulează la Unirea (orele 10,30, 18); BUN PENTRU SERVICIUL AURIU: rulează la Unirea (ora 20,15); OMUL MOMENTULUI: rulează la Lira (orele 10,30, 18, 20,15); Florința (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); O CHESTIUNE DE ONOARE: rulează la Progress (orele 10,30, 18); POST-SEZON: rulează la Progress (ora 20,15); DRĂGOSTE LA LAS VEGAS: rulează la Ferentari (orele 10,30, 18, 20,15); MUNCA (orele 18, 19); NOAPTEA GENERALILOR: rulează la Gliași (orele 10,30, 18); VICTOR (orele 10,30, 18); OMUL CU ORDIN DE REPARAȚIE: rulează la Cotroceni (ora 20,30); EXPRESUL COLONELULUI VON RYAN: rulează la Cotroceni (orele 10,30, 18); COMISARUL X ȘI BANDA TREI CINI VERZI: rulează la Crîngaci (orele 10,30, 18, 20,15); UN CLONTE PENTRU GENERAL: rulează la Voica (orele 9-10,45 în continuare); 18,15, 20,30); OMUL ORGOLULUI VENDETA: rulează la Gloria (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); VIRSTA INGRĂTĂ: rulează la Măștile (orele 10,30, 18); FLUZI: rulează la Măștile (ora 20,30); ADIO GRINGO: rulează la Popular (orele 10,30, 18); Cosmos (orele 10,30, 18, 20,15); MICI LUPĂTORI: rulează la Popular (ora 20,30); CALĂGĂRITA ȘI COMISARUL: rulează la Munca (ora 20); TIGUL: rulează la Flămura (orele 9, 11,15, 13,30, 15,45, 18,15, 20,30); FIACĂRA (orele 10,30, 18); VIAȚA LUI STĂTEȘ: rulează la Flămura (ora 20,30);

TEATRU

CAVALERII AERULUI: rulează la Victoria (orele 10,30, 18); RISCURILE MESERIEI: rulează la Vitan (ora 20,30); LA EST DE ESEN: rulează la Fața (orele 10,30, 18, 20,15); ARUNCAȚI BANCA ÎN AER: rulează la Rahova (orele 10,30, 18); SINGEROASA NUNTA MACEDONEANĂ: rulează la Rahova (ora 20,30); OPERA ROMÂNĂ „DON PASQUALE”: rulează la Teatrul Național „I. L. Caragiale” (Sala Comedia); BECKETT: ora 20; Sala Studenților; NAPASTA: ora 20; Teatrul de Comedie; CROITORII CĂI MARI DIN VALAHIA: ora 20; Teatrul „Sf. Sava”; SFINȚUL MITICA BLAJINU: ora 20; Teatrul „C. I. Novac”; (2-4) Magheș; BĂȘTARUL FRAGIL: ora 19,30; (Sala Studio); CIND LUNA E ALBĂSTRĂ: ora 20; Teatrul MIC; MARIA: ora 20; Teatrul MIC; Teatrul GIULEȘTI; COMEDIA ZORILOR: ora 19,30; Teatrul „Ion Vădulescu”; MANEVRELE: ora 19,30; Teatrul Evreiesc de Stat; TRANȘUZZIA: ora 20; Teatrul TÂMBĂRIȘ (Calea Victoriei); ELEZANTUL CURIOS: ora 17; NOCTURN I: ora 21,30; (Str. Academiei); CALUTUL COCOȘAC: ora 17; Teatrul „C. Tîmbăriș”; (Sala Savoy); BULIC: ora 19,30; (Calea Victoriei); FEMEII, FEMEII, FEMEII: ora 19,30;

DUMINICA 19 OCTOMBRIE 1969

PROGRAMUL I. 8,30 - Deschiderea emisiunii. Pentru școlari, La șase pași de o excursie emisuniile sovietice; 10,30 - Ora satului; 11,35 - Concert simfonic. Orchestra simfonică a Filarmontei din Boston. Dirijor Charles Munch; 12,00 - De străja patriei. În timpinarea zilei Forțelor noastre Armate; 12,30 - Inchiderea emisiunii. Publicitate; 13,00 - Realitatea ilustrată - magazin duminical; 19,00 - Cîntec și joc din Hunedoara II de concertul Ansamblului folcloric „Târziu”; 19,30 - Teletextual de seară. Ediție specială - actualitatea economică; 20,15 - Film cu trei stele: „Călătoria singuratică”; 21,55 - Reportaj; 22,10 - Turneu muzical cu Gică Petrescu; 22,40 - Teletextual de noapte și buletinul meteorologic; 22,55 - Telesport; 23,15 - Inchiderea emisiunii.

PROGRAMUL II

19,30 - Teletextual de seară; 20,15 - Seară de teatru „Fil. Cumințe Cristofor” de Aurel Baranga; 22,00 - Medalion muzical; George Georgescu. Prezintă: dirijorul Mihai Bredeanu; 22,30 - Inchiderea emisiunii.

LA CEREREA SPECTATORILOR ÎNCĂ O SĂPTĂMINĂ LA PATRIA

CORABIA NEBUNILOR

Regia: STANLEY KRAMER cu: VIVIAN LEIGH, SIMONE SIGNORET, LEE MARVIN, HEINZ RUHMAN, GEORGES SEGAL

RAZGÂRL

— PUTEM CHELTUI TEZAUURUL FORȚEI SPECIALIZATE? ORICUM DE MUNCA

MASA ROTUNDA ORGANIZATA de VARTAN ARACHELIAN și VICTOR CONSTANTINESCU

Masa rotundă a „SCINTEII TINERETULUI”

Au participat (în ordinea fotografiilor): GHEORGHE PAIZI, director general la Direcția generală a activităților educative și sociale studențești din Ministerul Învățământului, GEORGE VAIDEANU și ROMEO DĂSCĂLESCU, director și director adjunct ai Institutului de științe pedagogice, ALEXANDRU ROMOȘAN, director adjunct la Direcția cultură și sănătate din C.S.P., VIRGILIU ANGHELESCU, expert principal în studiul muncii la CEPECA.

REDACTIA: Problema justei repartizări a forței de muncă de înaltă calificare n-a fost formulată recent. Această preocupare a fost marcată de-a lungul anilor de o serie de hotărâri elaborate de conducerea partidului și statului nostru, hotărâri menite să asigure o creștere constantă a eficienței sociale în toate sectoarele de activitate și, în special, în sectorul economic. Conducerea partidului nostru, punind cu o deosebită hotărâre problema redistribuirii judicioase a specialiștilor, răspunde, cu aceeași consecvență fundamentală și înțințită a deciziilor sale, unei necesități obiective.

V. ANGHELESCU: Centrul în care se realizează optim creșterea productivității muncii este organizarea științifică a producției. Stimularea ei pentru realizarea saltului calitativ așteptat, vital necesar, presupune o serie de măsuri pe verticală, care să antreneze, în această activitate în profunzime, toate structurile economice. În aceste activități de o deosebită valoare practică, problema redistribuirii cadrelor cu pregătire superioară, prezența masivă a specialiștilor în miezul producției de bunuri, este esențială.

REDACTIA: În convorbirile pe care le-a realizat și publicat ziarul nostru cu citiva tovarăși miniștri, conducători ai unor ramuri de bază în economia noastră, ne-au fost făcute cunoscute câteva mări esențiale de accent. Dintre ele reconsiderarea omului, a specialiștilor ca un factor hotărâtor al creșterii productivității muncii, ni se pare fundamentală.

AL. ROMOȘAN: Optarea priorității pentru rezolvarea acestei probleme nu e nouă. Societatea modernă, și cu atât mai mult societatea noastră socialistă, și-au făcut din justa folosirea a forței de muncă de diferite grade de calificare o preocupare fundamentală. În documentele și hotărârile partidului nostru această problemă este tratată de multă vreme. La Congresul al X-lea al partidului s-a arătat că una din resursele mari ale țării noastre o constituie bogatul nostru fond uman, și, de aceea, o problemă foarte serioasă este utilizarea rațională a acestor rezerve nepușcinate. Dar, repet: problema este mult mai veche, a problemă accentuată în repetate rânduri de conducerea partidului și trebuie să subliniem că tot conducerea partidului și statului au trebuit să intervină cu energie pentru ca anumite organe centrale din economie, anumite ministere n-au tradus consecvent în practică aceste indicații și hotărâri.

V. ANGHELESCU: Unele ministere, care și-au umflat artificial aparatul, au inversat, neconștient, raportul care trebuie să existe între specialiștii prezenți în producție și cei asimilați în organismele centrale de studii și sinteză, se află astăzi într-o situație mai dificilă decât era ea în momentul amintitorilor hotărâri. Un motiv în plus care ne obligă să acționăm cu hotărâre.

AL. ROMOȘAN: Intr-adevăr, dacă noi am fi avut o preocupare susținută pentru stabilirea unor normative judicioase de personal, atât la nivelul unităților direct productive cât și la nivelul ministerelor, n-am fi fost azi puși în situația de a conștienta anomalii în utilizarea cadrelor de specialitate. Astfel, orientarea conducătorilor de departamente spre repartizarea priorității a cadrelor de care dispun și pe care le primim, an de an, din facultăți, spre obiectivele productive ar fi fost constantă. Așa cum e logic, firesc.

Desigur că problema justei distribuiri a cadrelor în economie este practic în ceea ce privește proporțiile economiei naționale, condiționată plural. De exemplu, un plan de școlarizare just întocmit stabilește proporția și distribuția cadrelor în perspectiva dezvoltării naționale. Aceste proporții sunt, evident, relative deoarece până la realizarea lor se pot produce schimbări. Pregătirea cadrelor prin învățământul superior necesită un ciclu de patru, cinci și, chiar șase ani. În această perioadă intervin în economie elemente menșuri mult mai reduse ale

dezvoltării sale. Apariția unor elemente noi impune corecții la planul de școlarizare just întocmit în urmă cu câțiva ani, dar depășit acum.

REDACTIA: Nu cumva tocmai din cauza felului în care au fost elaborate aceste normative, din ușurința cu care s-au aprobat derogări de la ele, ne aflăm în situația de a conștienta plătora de specialiști din unele județe, din numeroase întreprinderi economice? Datele pe care le avem la îndemână ne îndreptățește să afirmăm că așa stau lucrurile. Mai mult chiar, considerăm că ar trebui rediscutate aceste normative pornind de la necesitățile funcționale, de neconfundat, ale unităților productive și nu prin elaborarea unor scheme nediferențiate.

V. ANGHELESCU: Se poate afirma că în economia modernă nu se poate vorbi de un raport fix, înghețat între numărul muncitorilor și cadrul tehnico-economic. Era firească fie așa, deoarece aceasta depinde de o serie de factori dintre care așa amintim structura organizatorică a întreprinderii, capacitatea profesională a cadrelor etc. Am lucrat la o întreprindere (într-un compartiment cu numai 3 oameni) care cuprindea toate științele chimiei din Moldova și, altădată, într-o întreprindere cu dimensiuni mult mai reduse al cărui compartiment similar avea, de data aceasta, cinci oameni. Problema elaborării de „sus” a normativelor încurajează transformarea posturilor din destinația lor inițială activă într-una pasivă, birocratică. Stabilirea schemei nu trebuie să se facă înainte de inventarierea problemelor ce trebuie rezolvate și această inventariere nu poate fi temeinică decât printr-o normare corectă a muncii.

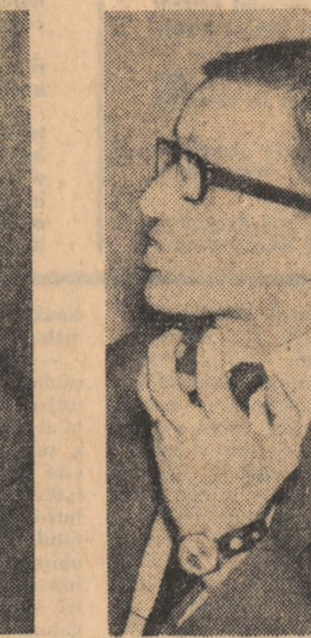
REDACTIA: Căci alții vor mai întâi ingineri desprinși din miezul producției învîrtind, ca să pară utili, birlițele de la dreapta la stînga și de la stînga...

AL. ROMOȘAN: Normative se fac. Dar, din păcate, ce urmează apoi umflă aparatul ne-productiv. Necesitățile dezvoltării, simplificarea relațiilor din interiorul producției în loc să conducă la restringerea personalului necupat direct în producție este mărit în raport direct cu volumul producției.

GH. PAIZI: Problema mi se pare deosebit de importantă, ea cerind rediscutarea unor structuri tipizate care îngăduie încă umflarea personalului de specialitate desprins din sfera direct productivă. Este suficient, ca să dăm un exemplu, să crești cu un procent nivelul sarcinilor pentru ca înregistrarea să treacă la o altă structură, cu o altă schemă, să zicem, de gradul 0.

V. ANGHELESCU: Este exact ceea ce spunem: ni se dă o schemă și atunci o ocupăm, avem sau nu nevoie, cu personal de specialitate... De aceea, consider că aceste anomalii nu pot fi curmate fără să se apeleze la întărirea responsabilității sociale.

REDACTIA: De altfel, conținutul discuției noastre, una din dominantele direcțiilor elaborate de Congresul al X-lea pentru dezvoltarea multilaterală a societății noastre socialiste este întărirea continuă a spiritului de răspundere socială. Și aici, conducerea partidului nostru, prin grăie deosebite, prin înaltul spirit de răspundere care-i călăuzesc toate deciziile privind destinul dezvoltării patriei noastre, ne dă, zi de zi, un strălucit exemplu. Pentru că prezenta discuție este destinată a fi comunicată tinerilor noștri cititori, am vrea să amintim că această pildă grăitoare se traduce și prin felul în care partidul și statul nostru, întregul popor investeste, de la an la an, eforturi sporite în asigurarea condițiilor optime de viață și de studiu tinerii generații. Efect firesc al acestei griji este faptul că, succesiv, promisiunile de absolvenți ai învățământului superior, ca să rămînem doar la acest exemplu, sînt de o calitate profesională sensibil mai bună. Acest fapt ridică o dublă responsabilitate: a) prin întărirea imediată, nemijlocită a tinerilor specialiști la locul repartizării se realizează gestul firesc al unei prezente active, utile societății; b) utili-

zarea acestora cu maximă eficacitate trebuie să se facă, în special, acolo unde se hotărăște soarta producției, în miezul acesteia.

R. DĂSCĂLESCU: Dacă majoritatea absolvenților se prezintă imediat la locul repartizării...

GH. PAIZI: Vreau să vă informez că anul acesta situația e incomparabil mai bună decât în anii trecuți.

R. DĂSCĂLESCU: Mai sînt încă situații cînd colegi de-ai lor încearcă să ocolească această racordare firească, necesară a cunoștințelor încă proaspăt asimilate în facultate cu cerințele, solicitările producției. De aceea consider că trebuie să vorbim deschis despre cîteva aspecte deficitare. Am urmărit, oarecum tipologic, atitudinea studenților în raport cu viitorul lor loc de muncă, loc de muncă ce nu este altul decât cel pentru care optasera, neconștinți de nimeni, încă de la înscrierea lor la concursul de admitere. Pentru unii tonusul inițial scade pe măsură ce se apropia clipa despărțirii de facultate și urmează, firesc, înfrînerea decisivă cu producția, cu rațiunile profesiei. În această categorie se află cei mai mulți dintre studenții care au fost greșit orientați profesional sau au intrat în facultate nu ca să devină buni profesioniști, într-un domeniu sau altul, ci — pare absurd, dar sînt asemenea situații! — doar ca să urmeze o facultate. Pentru această facultate e un lux...

REDACTIA: ...pe cheltuielile statului, prin cheltuirea unor ani buni în care se putea pregăti un alt tînar cu dragoste de profesie...

G. VAIDEANU: Facultatea doar nu e un scop în sine și nici nu angajează doar un singur termen al relației tînar — societate. Societatea se obligă să suporte cheltuieli considerabile cu instruirea ta pe care tu trebuie s-o restituți, s-o rambursezi îndoind, întreit, înzecit investițiilor materiale făcute pentru pregătirea ta. Dar nu e, se înțelege, vorba doar de obligații materiale ci, în egală măsură, de nobile răspunderi morale ce decurg din apartenența ta la marea familie socială.

R. DĂSCĂLESCU: Continuînd, mai există o categorie de absolvenți care nu se prezintă la locul de muncă și pentru motivul că nu-l cunosc. Faceți o investigație și vedeți cît de puține cunoștințe au tocmai unii studenți care refuză din „principiu” provincia; ei nu cunosc județul, localitatea unde trebuie să profeseze, contextul intereselor economice, al nevoilor sociale pe care le ridică dezvoltarea. **G. VAIDEANU:** Desigur că nimeni n-are pretenția să a fi o facultate care definește toate cheile acestor probleme, dar se poate observa cu ușurință că în învățământul superior uneori se predau cunoștințe profesionale dar mai puțin se urmărește și se realizează afectiv o educație profesională! Cine — de pildă — vorbește studenților despre asperitățile sau vicisitudinile meseriei, cine îi învață să le învingă?

REDACTIA: Nu contestă nimeni existența acestor carente, nu contestă nimeni că înregistrăm absențe regretabile în pregătirea multilaterală a viitorului specialist — alături de vedere al cunoștințelor de strictă specialitate cît și din punctul de vedere al eticii profesiei respective —

dar aceste motive nu pot scuza neaprecierea la locul repartizării. Se poate trece cu vederea o asemenea absență din producție, de acolo unde te așteaptă postul și rostul tău social, pentru că tu fiind respins la „teatru”, ca să dăm un exemplu, intri, printr-o competiție facilă, la alt institut, huzurești pe banii statului timp de cinci ani de facultate și cînd e să te prezinți la muncă ridici pur și simplu din umeri și te scuți ca un copil întîrziat: știți, eu am vrut să fac „teatru”!

R. DĂSCĂLESCU: O asemenea atitudine neserioasă nu poate fi scuțată, căci, așa cum spuneam, în condițiile noastre pregătirea forței de muncă se face cu bani grei, pe socoteala statului, a societății. Beneficiarii pe care le are individul de pe urma acestei gratuități, trebuie să-i urmeze, în mod firesc, obligațiile contractuale — morale și juridice — în spiritul reciprocității. Ele se referă la obligația tînarului de a participa la construcția socialistă în specialitatea în care s-a calificat și acolo unde statul are nevoie de el. Pro-

capacitatea de autocunoaștere și autoapreciere obiectivă. În această direcție, școala noastră a înregistrat un anumit progres în ultimii ani. Orientarea școlară și profesională a intrat în viața școlii ca o preocupare generală și majoră. Ea este prezentă (deși nu totdeauna cît trebuie și cum trebuie) la orele de dirigiență, în predarea obiectelor de învățămînt, în cercurile de elevi, la consiliile pedagogice și consiliile metodice, la ședințele cu părinții etc. Se manifestă încă multe greutăți pe care școala nu le poate înlătura prin forțele proprii. Și trebuie spus că insuficiența mijloacelor de cunoaștere obiectivă a elevilor și de informare școlară și profesională generează sau stimulează uneori greșeli destul de grave în orientarea profesională. Sîntem deseori simpli spectatori în fața însemnei pagube morale pe care o suportă tînarul care nu este chemat, care nu este apăt să se îndrepte spre o anumită profesie și are apoi un sir însemnat de necușuri profesionale.

REDACTIA: Conșiderați că școala, institutul de cercetări

pe care le primește de la C.S.P. Ministerelor, care la rîndul lor au primit aceste cifre, ne trimit table nominale cu locurile disponibile. Pare simplu, dar aici se pot încurca lucrurile. S-a întîmplat și astfel: s-au cerut, la început, mai multe locuri decît era nevoie, s-a revenit apoi la o cifră aproape de nevoie reale pentru ca apoi să se recurgă la solicitări în plus. Din cauza acestor mari variații, în anii trecuți au fost multe greutăți și, se poate afirma că ele au contribuit, în parte, la insuficiența utilizării profesională a specialiștilor. Credem că o dată cu noile măsuri de organizare, de distribuție și redistribuire a forței de muncă specializate trebuie să se manifeste și în domeniul acesta (al solicitării de absolvenți din partea departamentelor) un mai mare spirit de răspundere.

REDACTIA: Aceste precizări — căci nu știm dacă alții pot fi calificate aceste variații — au lăsat porțile deschise celor care nu s-au prezentat la post. De altfel și prevederile Juridice sînt contradictorii.

AL. ROMOȘAN: Există un H.C.M. care nu îngăduie conducătorilor de institut să angajeze absolvenți repartizați în altă parte. Hotărîrea prevede chiar sancționarea celui care angajează prin impunerea salariului plătit unui astfel de angajat...

REDACTIA: Și e eficient acest H.C.M.?

GH. PAIZI: Ar fi, dacă o altă hotărîre nu anulează în fapt cealaltă hotărîre...

REDACTIA: Chiar așa?

AL. ROMOȘAN: Da, se spune textual că nu poate fi impusă cuiva salariul plătit pentru o muncă prestată efectiv și astfel se face că ce se ia cu o mîină de o lege, dă cu cealaltă altă lege. Sîntem informați că se află în proiect o hotărîre care să reglementeze clar, precis, pe responsabilități și această problemă.

REDACTIA: Pentru că intrăm în domeniul probabilității imediate, nu considerăm că ar trebui îmbunătățit sistemul repartizării absolvenților? Dincolo de situația civilă a absolventului, actualul sistem nu ia în considerație decît media obținută de acesta. Și așa se face că multe dintre județele de curînd înființate, nu numai că au deficit de cadre specializate, nu numai că înregistrează cele mai multe absențe din partea absolvenților repartizați aici, dar chiar și cele pe care le au sînt, în bună parte, din rîndul celor cu medii mediocre. E vorba deci de un sir de situații inechitabile.

acțiune nu are putere de convingere, nu are credit. Aș spune că dacă am introduce instrumente științifice pentru alcătuirea fișei psihopedagogice a elevului, dacă am testa astfel aptitudinile acestora, familia ar fi mult mai atentă la ceea ce spun ele. De ce are credit tratamentul medical, de exemplu? Printre altele și pentru că apelează la examene obiective. Dacă vom pune în funcțiune întregul instrumentar cerut de această acțiune încă de la clasele mici, dacă vom institui o rețea de psihopedagogie, la început

REDACTIA: În ciuda spațiului restrîns al discuției noastre, două probleme se impun a nu fi amînate de acest colvium: prima problemă pe care ați sugerat-o, de fapt și dvs., tovarășe Vaideanu, a mobilității învățămîntului nostru superior atît la cerințele, ele însele mobile, ale economiei și, în al doilea rînd reglementarea cadrului juridic și moral în care se încadrează utilizarea specialiștilor încă din momentul repartizării în producție.

GH. PAIZI: Distribuția locurilor pe facultăți le face ministerul nostru prin cifrele

GH. PAIZI: Dacă vă gîndiți la introducerea, printre criterii, a locului de obșie al absolventului, atunci am să vă relatez o astfel de situație, asupra căreia s-a revenit ulterior, petrecută la Institutul de arhitectură din București. S-a ajuns la situația în care seful promoției, evident un absolvent remarcabil, cerut de o instituție centrată, i s-a refuzat această repartizare în timp ce 30 de bucureșteni, care nu erau printre cei mai buni studenți primeau posturi în București. Este sau nu o inechitate?

REDACTIA: Să admitem. Totuși cum preîntîmpinăm cealaltă situație, a unei serii de județe lipsite de cadre? E adevărat, mulți specialiști din ministere, din instituții centrale, înțelegînd înalta lor răspundere, se prezintă deja în aceste județe. Să nu uităm însă de perspectivele, de necesarul de cadre din aceste locuri peste cîteva ani, mai ales că știm că tinerii de aici, din aceste județe, din cauza absențelor numeroase de cadre didactice calificate sînt handicapați, și vor fi încă, o perioadă de timp, la concursurile de admitere. Vom continua să ne mișcăm în acest cerc vicios? O soluție reparatoare a acestei situații inadmisibile ni se pare a fi aceea măturată nouă, în cadrul unui interviu, de tovarășul Ing. Ion Crăciun, ministrul industriei ușoare. Domnia sa ne spune că pentru viitoare obiective ale acestor ramuri ce se vor ridica în astfel de județe s-a trecut, atît cît permite cadrul legal în vigoare, la o selecție și o pregătire în plus a viitorilor candidați pentru examenul de admitere la facultățile care pregătesc specialiștii necesari acestor obiective. Ba, mai mult, urmărirea acestora se va face și prin încadrarea lor temporară, pe perioada vacanțelor, în întreprinderile ministerului. N-ar fi o soluție cu mare valoare practică? Ar produce chiar atît de multe complicații într-o economie, într-o societate care se dezvoltă după o planificare riguroasă cum e a noastră?

V. ANGHELESCU: O asemenea practică de recrutare și urmărire a viitorilor specialiști pe toată durata facultății ar putea fi însoțită și de un sistem de burse din partea întreprinderii, sau din partea departamentului de resort pentru obiectivele ce vor fi date în exploatare în următorii ani.

GH. PAIZI: Aceste burse ar putea lua forma unui avans într-un contract al studenților cu întreprinderea. Ba, mai mult, pentru a fi stimulată pregătirea acestora în facultate, avansul ar putea fi restituit în proporție inversă cu media obținută la terminarea facultății.

AL. ROMOȘAN: Intr-adevăr, o asemenea soluție ar putea fi discutată și însușită în viitorul imediat mai ales că, pentru prima dată, în Direcțiile Congresului al X-lea se trasează sarcina elaborării unui program de perspectivă pentru pregătirea cadrelor pe o perioadă de 10 ani. După elaborarea acestui program el va deveni, pentru prima dată, parte integrantă a planului general de perspectivă. Acest lucru prezintă următorul mare avantaj: fiecare ministere, fiecare titular al planului de stat va cunoaște obligațiile lui în ce privește pregătirea cadrelor care îi sînt necesare la toate eșaloanele producției.

REDACTIA: Chiar și în acest spațiu limitat, discuția noastră, sîntem siguri, a fost în măsură să sublinieze că pregătirea specialiștilor, lichidarea fenomenelor de risipă a tezaurului de inteligență profesională de care dispunem, creșterea responsabilității sociale a tuturor specialiștilor, sînt probleme vitale, a căror rezolvare pozitivă și cît mai grăbnică e menită să confere o mai mare eficiență tuturor activităților sociale.

Directivile Congresului al X-lea al P.C.R. subliniază obligativitatea ridicării productivității muncii sociale în toate sectoarele, de utilizare cît mai eficientă a tuturor resurselor de care dispune economia noastră. În această direcție, valorificarea din plin a întregului potențial uman trebuie să aibă un rol hotărâtor. Discuția noastră și-a propus să se ocupe de cîteva probleme pe care le ridică utilizarea specialiștilor acolo unde se hotărăște soarta producției. Este doar un aspect al acestei probleme și de aceea vom reveni. Pînă atunci, vă mulțumim pentru amabila dvs. participare!

● Dintre propunerile colviumului nostru am reținut cu precădere:
● O orientare profesională științifică ar preîntîmpina mari pagube morale și materiale.
● Pluralitatea criteriilor la repartizarea în producție ar face acest act mai echitabil și de o mai mare eficacitate socială.
● Întreprinderile, departamentele ar trebui să-și selecționeze viitorii specialiști încă înainte ca aceștia să înceapă facultatea.
● Instrucția profesională trebuie dublată de cultivarea eticii profesionale!

— NU! DE ACEEA LOCUL SPECIALISTULUI E ÎN PRODUCȚIE!

Interviul nostru cu acad. EUGEN MACOVSCI

O teorie științifică românească în premieră mondială :

TEORIA BIOSTRUC- TURII VA ELUCIDA TAINELE VIETII ?

● ACAD. A. I. OPARIN — U.R.S.S. : „Studiile dv. sint extrem de interesante, deoarece permit elaborarea unei noi concepții asupra fenomenelor biologice”

● PROF. A. VEGOTSKY — Wheaton College, S.U.A. : „Am aflat cu mult interes despre ideile dv. și le expun în cursurile pe care le predau”

● PROF. V. JIRACEK — Universitatea din Praga : „Lucrările dv. mă interesează mult. Ele indică drumul spre investigarea naturii materiei vii”

● PROF. F. OBERDORF — Institutul Agronomic din Bernburg, R.D.G. : „Am citit cu multă plăcere interesantele lucrări despre

natura materiei vii și mecanismele ei de reglare. Cu siguranță, cercetările dv. vor avea un mare răsunet în știință”

● PROF. J. BOSS — Universitatea din Bristol, Anglia : „Lucrările dv. imi vor fi de cel mai mare folos în pregătirea noului nostru curs despre celulă. Ideile dv. sint stimulatoare”

● PROF. A. SUTULOV — Universitatea din Moscova : „Interesanta dumneavoastră teorie este atât de originală și nouă încât, pentru deplină ei înțelegere, este necesar un studiu atent și serios. Părerile dv. — potrivit căreia molecula, integrându-se în biosturctură, își pierde specificitatea ei, înlocuindu-se cu mai fie moleculă și își recapătă specificitatea separându-se din biosturctură — trebuie acceptată”

Biologia — numită, pe bună dreptate, „știința marilor surprize” — a solicitat permanent, în ultimii ani, atenția oamenilor de știință, care pătrund tot mai adânc — cu rezultate dintre cele mai spectaculoase — în „înțimitatea” proceselor vitale.

Cu toate acestea, după părerea a numeroși cercetători, întrebarea fundamentală — prin ce se deosebește materia vie de cea nevie? — nu a primit încă un răspuns satisfăcător. Cum teoria biosturcturii, elaborată de către acad. E. Macovschi, încearcă să explice tocmai această deosebire fundamentală între „vii” și „nevie”, ne-am adresat cunoscutului om de știință cu rugămintea de a oferi cititorilor noștri câteva detalii privind conținutul acesteia.

— Care au fost motivele care s-au determinat să înceapă elaborarea unei noi teorii cu privire la structura materiei vii?

— Concepția moleculară asupra viului, care domină biologia contemporană — ne-a declarat acad. E. Macovschi — consideră că viața se datorează unui an-

samblu de reacții chimice obișnuite (multe din ele, reproducibile astăzi „in vitro”), coordonat de un mecanism autoreglator aparținând organismului însuși. Acest complex de reacții, coordonat riguros în timp și spațiu, asigură autocontrolul și autoreproductibilitatea — calități fundamentale ale organismului viu. O dată cu dispariția acestei stricte coordonări a reacțiilor chimice, viața încetează să mai existe. Această concepție nu face, însă, nici o deosebire calitativă între materia din care se compun organismele vii și aceea a organismelor moarte. Oare viața — ne întrebăm — înseamnă numai o simplă coordonare a chimismului celular? Pe de altă parte, postulatele ale acestei teorii — cum și fi cele privitoare la „compoziția” celulei vii, considerind protoplasma ca o soluție apoasă obișnuită, în care ionii dizolvați se află în stare liberă — sint infirmate de unele constatări experimentale.

— Și atunci, care este, potrivit

concepției dv., diferența între materia vie și cea nevie?

— Această diferență trebuie căutată, după părerea mea, în însăși structura intimă a materiei vii. În celula vie, o parte a substanțelor chimice din care este alcătuită aceasta își pierd individualitatea, integrându-se într-o structură biochimică, cu totul deosebită de cea chimică, obișnuită. Legăturile care se stabilesc între componentele acestei structuri se deosebesc de legăturile chimice obișnuite. Nu mai avem de-a face cu substanțe individualizate, ci cu un ansamblu structural complex — BIOSTRUCȚURA — caracteristic organismelor vii. O dată cu moartea, această structură se destramă, componentele ei recapătă și caracteristicile proprii. Fără îndoială că o parte a substanțelor care compun celula

limbului ar trebui să prezinte un conținut mai mare în apă „liberă” decât țesuturile-martor nețesute.

— El bine, experiențele noastre efectuate la sfârșitul anului trecut, asupra materialului vegetal, iar apoi asupra țesuturilor animale, au confirmat pe deplin aceste prevederi, demonstrând existența biosturcturii. Mai mult chiar, recent, am avut satisfacția să aflăm că, lucrând complet independent de noi, cercetătorii americani de la laboratoarele de biochimie ale Universității Baylor din Texas au constatat, cu ajutorul spectroscopiei de rezonanță magnetică nucleară, că în protoplasma celulei vii o bună parte a apei este structurată. Această constatare este în deplină concordanță cu teoria biosturcturii și poate fi considerată ca un nou

Asistentul Bendic Cezar reglează sistemul optic la spectrograful P.G.S.-Zm pentru înregistrarea spectrelor în absorbție, în laboratorul „Structura atomilor și moleculelor”

Foto : DUMITRU F. DUMITRU

CERCETĂRI privind UN NOU SISTEM INFORMACIONAL IN ECONOMIE

Dr. ing. MARIN ENE
director de studii la Institutul central de studii pentru problemele economiei, organizarea muncii și perfecționarea cadrelor din economie

Punerea la punct și introducerea în economie a unui sistem informațional eficient constituie o contribuție esențială la perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale. Un asemenea sistem constituie principalul instrument tehnic de cunoaștere a proceselor social-economice de fundamentare a programelor de dezvoltare a economiei naționale, de control al îndeplinirii planului și al bugetului de stat, de mijloc de măsurare a rezultatelor, a forței de muncă și a mijloacelor de producție, de caracterizare a eficienței activității economice, de luare a deciziilor în procesul de conducere al economiei naționale. Fie și numai această simplă enumerare, poate da, credem, o imagine asupra amploarei sferei de interes a sistemului informațional economic.

Dar, pentru ca sistemul informațional economic să devină un ansamblu integrat, este necesar ca el să fie organizat și să funcționeze în mod unitar pe întreg cuprinsul țării. Realizarea lui a presupus o serie de studii — desfășurate de un colectiv — studii ce au avut la bază indicațiile și sarcinile trasate de Conferința Națională a P.C.R. privind perfecționarea conducerii și planificării economiei naționale. Au fost întreprinse investigații în 118 întreprinderi considerate ca reprezentative, au fost consultați numeroși specialiști din întreaga țară, au fost organizate institute de cercetare, s-au elaborat 1.227 de studii parțiale, care au fost apoi sintetizate de institutul nostru.

Prima constatare generală :

za întocmirii studiilor noastre au rezultat din analiza situației de fapt, măsurile propuse impunându-se ea o necesitate concretă pentru fiecare caz în parte. În acest fel s-a conturat și concepția care a stat la baza proiectării noului sistem informațional, și anume : asigurarea caracterului unitar al evidenței și respectarea caracterului continuu al activității economice. Concluziile rezultate din analiza sistemului informațional, având la bază conștientizarea faptului că activitatea economică este un proces continuu, pe parcursul lucrărilor, o serie de criterii practice de raționalizare tehnică, privind culegerea, transmiterea și prelucrarea datelor. De remarcat faptul că asimilarea, adoptarea și verificarea acestor criterii au constituit partea cea mai laborioasă a lucrărilor. Pe scurt, aplicarea lor îmbracă următoarele aspecte :

● 118 întreprinderi analizate — 127 de studii parțiale. Operații inutile și paralelisme în activitatea unor servicii. ● O avalanșă de semnături fără valoare de decizie. ● Sub ploaia formulărilor : 2 000 la o singură întreprindere! ● Criteriile de organizare ale noului sistem informațional economic.

1) Eliminarea paralelismelor, însoțită de o operație de optimizare și de reconsiderare a activității unor servicii și compartimente; 2) Evitarea transcrierii de date prin găsirea soluțiilor celor mai generale pentru toate sectoarele de activitate; 3) Coborârea nivelului deciziei, în vederea evitării aglomerării nivelurilor superioare ale conducerii precum și asigurării operativității în circulația informației. Acest criteriu impune ca înlocuirea deciziei să se situeze la nivelul cel mai jos posibil; 4) Asigurarea obiectivității în colectarea și prelucrarea informației necesită o analiză distinctă. Acest criteriu obligă pe utilizator să adăpteze numai fluxurile de informații care s-au vehiculate doar datele necesare rezolvării unui sistem în care se urmărește ca fiecare rezultat să fie dat la timp și cât mai corect; 5) Eficiența sistemului nou proiectat trebuie să existe, în primul rând, în reducerea substanțială a volumului de muncă de evidență prin simplificarea și raționalizarea acesteia. În același timp, acest criteriu urmărește îmbogățirea cu informații semnificative a fluxului informațional în scopul creșterii gradului său de certitudine. Măsurile propuse ca urmare a studiilor efectuate vizează orientarea spre o activitate modernă a întreprinderilor, pentru traducerea în viață a direcțiilor de partid privind organizarea și planificarea economiei. Activitățile din întreprindere trebuie să înceapă să-și ocupe locul firesc în angrenajul economic, ele constituind verigi interdependente în lanțul procesului de producție. De exemplu, unul din profe-

PROGRESUL SOCIAL

(Urmare din pag. 1)

mai profundă a necesității, activitatea în deplină conștință de cauză a oamenilor. Ea deurge, de asemenea, din caracterul complex, multilateral al dezvoltării progresive în cadrul acestei întreprinderi, din împletirea organică între progresul economic, social, politic, cultural. Progresul economic, de pildă, presupune dezvoltarea corespunzătoare a organizării politice, adică democrației, trăsături morale noi, creșterea continuă a responsabilității sociale a oamenilor muncii. De aceea, elaborând vastul program alături societății socialiste multilaterale dezvoltate. Congresul al X-lea al P.C.R. a evidențiat deosebită importanță a intensificării activității ideologice-educative, a dezvoltării conștiinței socialiste a maselor. În raportul său la Congres, tovarășul Nicolae Ceaușescu, sublinia faptul că, în concepția partidului nostru, conștiința socialistă implică atât cunoașterea temeinică a ceea ce este valoros în domeniul culturii, științei și tehnicii contemporane, cât și însușirea concepției noastre filozofice despre lume și societate — materialismul dialectic și istoric.

Dezvoltarea societății socialiste implică o legătură organică tot mai strânsă între cultură, știință și ideologia marxist-leninistă. Această ideologie fundează sensurile activității umane în toate domeniile, sistemul de valori care o călăuzeste.

O deosebită însemnătate capătă, în această privință, activitatea pe țărilor filozofice. Dezbaterele care au avut loc cu privire la obiectul filozofiei marxiste au arătat că nu există temeiuri de a limita acest obiect la enunțarea celor trei trăsături, legi sau principii. Creatorii prin însăși existența ei, refractară închișării și schemelor, filozofia marxistă solicită eforturile cercetătorilor în domenii variate, ca : ontologia, metodologia, epistemologia, teoria valorilor, filozofia socială etc. Fertilizând cercetările în toate aceste domenii, filozofia marxistă îi este proprie, însă, totdeauna, afirmarea unei poziții ideologice, a unei înținerii social-politice.

În această perspectivă, părerile care tind să rupă filozofia, teoria, de ideologie, nu sint conforme spiritului gândirii lui Marx și Lenin. După cercetătorul marxist francez Althusser, de pildă, ideologia ar constitui un sistem de reprezentări de masă care ar răspunde doar necesităților practice ale acțiunii și polemicii și nu ar constitui un punct de plecare pentru o reflecție teoretică serioasă, fondată științific. Alții atribuie, în mod unilateral, ideologia doar sensul pe care Marx și Engels l-au dat unor astfel de termeni, referindu-se la acele înfringeri sociale care determină o oglindire deformată, unor mistificări a raporturilor reale în mintea oamenilor. Analiza amănunțită a acestor părerii depășește, de-

Recent, în Editura Academiei a apărut, sub semnătura acad. Eugen Macovschi, volumul „Biosturctura”. Așadar, unul dintre cele mai pasionante domenii de cercetare științifică ale biologiei contemporane, cartea prezintă specialiștilor din domeniul biologiei, chimiei, medicinei, farmaciei, agriculturii, o concepție nouă cu privire la structura materiei vii.

Impintipărit cu viu interes în lumea științifică, teoria biosturcturii elaborată de acad. E. Macovschi a atras de pe acum atenția specialiștilor din diferite țări ale lumii.

argument experimental în favoarea acestei teorii.

— După cite știm, pe baza concepției dv. cu privire la natura viului, ați reușit să elaborați câteva teorii noi asupra unor fenomene biologice importante, a căror explicație, în virtutea concepției moleculare, era nesatisfăcătoare: teoria permeabilității celulare, teoria biosturcturii a membranei.

— Ve rog să prezentați cititorilor noștri opiniile dv. cu privire la haza biosturcturii ale memoriei.

— Informațiile senzoriale pe care le căpătăm se „înregistrează”, după părerea mea, în modul de aranjare a unor substanțe cu rol mezie — fosfolipidele. În biosturctură, aceste substanțe formează, împreună cu proteinele și acizii nucleici, sisteme extrem de complexe sub forma unor rețele bi sau tridimensionale. Această structură, în care posibilitățile de aranjare ale „unităților” chimice sint extrem de

vie rămân în afara biosturcturii, comportându-se ca o soluție simplă. Pentru procesele ce au loc aici, teoria moleculară își păstrează pe deplin valabilitatea. Dar caracteristica esențială a materiei vii o constituie existența biosturcturii.

— Ce argumente experimentale puteți aduce în sprijinul teoriei biosturcturii?

— Potrivit concepției noastre, existența biosturcturii este condiționată de consumul unei anumite părți din energia produsă prin metabolism. Dacă se intervine asupra acestui proces cu cantități extreme de mici din așa-numiții „inhibitori de metabolism”, o parte a biosturcturii se descompune datorită lipsei de energie. Ca urmare a destrămării biosturcturii, se eliberează apa și ceilalți componenți chimici „legați” în complexul biosturctural.

— Prin urmare, țesuturile vii tratate cu inhibitorii ai metabo-

soluții pentru înlocuirea bobinajelor obișnuite cu bobinaje supraconductive.

După părerea specialiștilor, magnetii supraconductori vor permite realizarea de acceleratori cu energii foarte mari. Multe proiecte au și început să fie revizuite în vederea folosirii sistemelor magnetice supraconductive. Astfel, acceleratoarele cibernetice, concepute la Institutul radiotehnic din Moscova, ar putea obține energii de 4000—5000 miliarde de electron-volți.

Oamenii de știință din întreaga lume manifestă interes și față de un alt procedeu de accelerare a particulelor încărcate, propus de academicianul sovietic Vladimir Vexler, încă de acum zece ani. Reușind la accelerarea printr-un cimp electric exterior, Vexler a propus ca acesta să fie înlocuit cu cimpul natural, care apare prin accelerarea electronilor însși într-un mediu compus din electroni, protoni sau ioni. Este vorba, deci, de accelerarea nu a particulelor, ci a mediului în care au și obținut succese importante. El au propus

antene Noii căi de sporire a puterii acceleratoarelor nucleare

recent la Erevan, a fost prezentat proiectul unui accelerat cibernetic care va putea imprima particulelor încărcate energii de 1—3000 miliarde electron-volți.

În primul rând, se preconizează mărirea intensității cimpului magnetic fără a se mări dimensiunile magnetului folosit. Aceasta s-ar putea realiza cu ajutorul supraconducibilității. După cum se știe, la temperaturile foarte joase, apropiate de zero absolut (—273,15°), unele metale și aliaje încetează să opună rezistență curentului electric. Pierderile pentru încălzirea conductorului se elimină și energia, relativ mare, poate servi drept sursă pentru un puternic cimp magnetic. Cercetările în vederea realizării unor magneti supraconductori se fac în laboratoarele Rutherford din Anglia, Stanford din S.U.A., Karlsruhe din R.F.G., la Institutul unificat de la Dubna și la mai multe alte institute din U.R.S.S.

Deși problema se află în faza experimentelor, oamenii de știință englezi au și obținut succese importante. Ei au propus

antene de fluxul lui.

S-a constatat că cel mai bun mediu de antrenare a particulelor este cel compus din electroni. Dacă se „injecționează” în el protoni grei sau ioni și mai grei și altor elemente, atunci ei se accelerează împreună cu electronii. Intrucât masa protonilor este de aproape două mii de ori mai mare decât masa electronilor, și energia lor va fi de două mii de ori mai mare decât energia electronilor. Ioni, care sint și mai grei, pot fi accelerați în același fel încă și atingând energii de zece de miliarde electron-volți, reducându-se totodată considerabil dimensiunile acceleratoarelor. La Dubna a fost realizat un accelerat cibernetic de informație pentru verificarea acestui principiu.

Mai sint de invins multe dificultăți, dar oamenii de știință speră că, într-un viitor apropiat se va putea trece de la acceleratoarele gigantice și costisitoare la instalații compacte, capabile să satisfacă pînă și cele mai mari cerințe ale științei moderne.

R. DESPOTOVICI

ACTUALITATEA REPERTORIULUI CLASIC

La întrebările noastre au răspuns: regizorii VALERIU MOISESCU, MIRON NICULESCU și MARIETTA SADOVA, actorii CONSTANTIN CODRESCU și IRINA RĂCHITEANU-ȘIRIANU, secretarii literari RADU NICHITA și ALEXANDRU PALEOLOGU, criticii teatrale DUMITRU CHIRILĂ, ION MANIȚIU și VALENTIN SILVESTRU.

„Teatrul a fost lăsat la noi în ultimii ani pe seama multor inițiative și devotamente. Lipsesc numai oamenii de profesie...”

(Radu Beligan — „Pretextate și subtextate”)

Există o continuitate, o intenție programatică a prospectării și reprezentării PATRIMONIULUI CLASIC al dramaturgiei românești și universale, fără de care nu poate fi concepută o reală cultură teatrală? Care sînt raporturile existente în momentul de față între publicul nostru și repertoriul clasic și ce înțelegem azi prin repertoriul clasic?

Ca funcții îndeplinește azi repertoriul clasic în cultura individuală, în structura repertoriului unui teatru, în dezvoltarea profesională și în profesionalizarea actorului și regizorului? Iată câteva dintre întrebările pe care le-am adresat unor oameni de teatru, critici, secretari literari, regizori și actori, încercînd să ne cunoaștem mai bine responsabilitățile reale, ca și îndatoririle care revin în acestia privinței teatrelor.

INTRE CLASICI ȘI „CLASICI” MELODRAMAI

VALENTIN SILVESTRU — Înainte de orice e necesar să ne punem de acord asupra termenilor. Am citit, de pildă, în declarații de presă, că e bine să jucăm clasici, pentru că imediat să se facă utilizarea afirmatiei că și Labiche și Feydeau sînt clasici, ba chiar și Robert Thomas, un clasic... al genului. Există, de altfel, o accepțiune comună după care se acordă o însemnată eficiență în repertoriul unui teatru patrimoniului rămas din antichitatea greacă și latină, față de care mi se pare că ne aflăm într-un deficit critic; literatura latină mai ales fiind cunoscută de 25 de ani încoace exclusiv prin titlurile de Plaut. Sînt considerate în general clasice epocile de aur ale renașterii engleze și spaniole, evident prin virfurile lor reprezentative, clasicismul

francez ilustrat cu atîta nobilă strălucire de Corneille, Racine, și Moliere, capodoperele romantismului în Franța, Germania, Italia, Rusia și, firește, literatura de aur a secolului al XIX-lea românesc, ale cărei clarități sînt Alesandri și Caragiale.

Cît privește calificarea cu calificativul de clasic a unor autori care au avut succes într-un gen explicabil prin condiții istorice concrete, pe momente de conjunctură, sau prin alte date extraliterare și extraartistice, ca de pildă autorii unui sir de melodrame notoriiate ca D'Ennery și Cormon, autori între altele și ai CELEOR DOUĂ FEMEILE, sau laboriosul vedevillist Labiche, aceasta nu este decît o simplă propoziție jurnalistică. În acest sens ar trebui să-l considerăm clasic al dramaturgiei noastre și pe Grigore Ventura, ale cărui drame istorice cu foc bengal au fost atît de dizolvant ironizate de Caragiale, dar care, la vremea lor, ca să folosim un termen drag multor interviuri, „desfundau mahalale”.

FONDUL DE AUR AL DRAMATURGIEI CLASICE NU ESTE O CITADELĂ A CITORVA IDOLI!

VALENTIN SILVESTRU — Nu-i dare simptomatice că încă mai există capodopere de inestimabilă valoare, chiar ale lui Shakespeare, Moliere, Lope de Vega, Goldoni, Racine, care-și așteaptă premiera absolută în limba română? În viața, tineri! Știu că menținerea clasicii și a accepțiunii de clasic la o anumită distanță, în timp, este o prudență empirică perfect justificată, dar cred că sînt permise și anumite „pariuri”.

AL DRAMATURGIEI CLASICE NU ESTE O CITADELĂ A CITORVA IDOLI!

VALENTIN SILVESTRU — Nu-i dare simptomatice că încă mai există capodopere de inestimabilă valoare, chiar ale lui Shakespeare, Moliere, Lope de Vega, Goldoni, Racine, care-și așteaptă premiera absolută în limba română? În viața, tineri! Știu că menținerea clasicii și a accepțiunii de clasic la o anumită distanță, în timp, este o prudență empirică perfect justificată, dar cred că sînt permise și anumite „pariuri”.

Problema este de fapt aceeași: activitatea oamenilor în drept poate să dea roade, numai în măsura în care ele vor acționa în conformitate cu însăși doleanțele tineretului. Din acest punct de vedere, două cred că sînt condițiile foarte importante ale acestei activități: existența obligatorie a specialiștilor și respectarea autonomiei de inițiativă a tineretului. Cu alte cuvinte, lichidarea rapidă a formelor de organizare empirică, anulara pe tot frontul a amatorismului și improvizăției, fenomene care pot compromite grav chiar rosturile muncii de educație, teatru etc. În dialogurile cu tineretul, un interlocutor inapt a se aștepta într-o discuție cel puțin egală cu auditorul său, inapt a crea o atmosferă deschisă de încredere și simpatie, de interes și respect reciproc, pe care numai informarea exactă, posesiunea de cunoștințe reale le crează, un asemenea interlocutor, va dauna enorm. De aceea, necesitatea existenței specialiștilor în muncă cu tineretul creștea o dată cu condițiile absolute obligatorii de care trebuie să se țină seama, pentru că tineretul nu trebuie amuzat, tineretul trebuie convins. În chestiunile de cultură tinerii trebuie să beneficieze de prezența unor personalități culturale, după cum în chestiunile de politică, în chestiunile de economie și sociologie tineretul trebuie să profite de prezența unor personalități autentice, verificate deja prin activitatea lor profesională. Nu imi închipui a fi atît de dificilă colaborarea la absolut toate nivelele organizațiilor de tineret, din toate colțurile țării, cu ziaristi ai organelor de presă locale, cu activiști ai organelor superioare de partid, cu profesori universitari, scriitori, artiști plastici,

a felului în care este frecvent repertoriul clasic, și aici poate vorbi într-adevăr de un fenomen de unilateralitate, de mimetism. Altfel nu s-ar putea explica de ce numai citiva și aceleași piese trec de la un regizor la altul, în vreme ce majoritatea titlurilor repertoriului clasic continuă să-l lase indiferenți. Aș îndrăzni să mă întreb de ce însuși procesul de învățămînt din Institut nu izbuteste — cel puțin astăzi — rezultate în să cultivate cu mai multă temeinicie: contemporaneitatea clasicii. Trebuie-se la practica scenică, se ajunge la calchiera pe niște calapoade, pe niște titluri arhicunoscute, rămînînd însă ignorate mari captele ale dramaturgiei universale. La noi, nu s-a jucat, spre exemplu, aproape nimic din teatrul elisabethan sau din perioada restaurației engleze.

— Credeți că secretariatele literare n-au nici o vină? — Procesul real al alcătuirii repertoriului este de fapt dublu, reciproc: de la regizor la secretariatul literar și de la secretariatul literar la regizor și director de teatru. Se creează în un moment dat niște automatisme, firești, dar, în ultimă instanță, regretabile: cunoscînd preocupările și inclinațiile unui regizor sau altui, secretariatul literar n-are mai propune decît titlurile care crede că l-ar putea interesa și pentru care teatrul dispune de o distribuție adecvată. Pe de altă parte, pentru multe secretariate literare din provincie propunerea titlurilor inedite și condizia în adămiră a repertoriului clasic devine deosebit de dificilă, neexistînd decît extrem de puține ediții românești de opere complete ale marilor autori clasici de pretutindeni, iar altele în volum a operelor dramatice reprezentative dintr-o întreagă perioadă literară rămînînd în general foarte departe de a fi cuprinzătoare.

Chiar dacă au apărut două volume din teatrul renașterii engleze, dramaturgia clasică spaniolă sau cea italiană, sau teatrul restaurației engleze n-au avut încă ediții corespunzătoare. Poate că r-ar fi rău ca sistemul de publicare al pieselor de la A.T.M. să alină în vedere și sectorul atît de vast, și de puțin investigat încă, al literaturilor dramatice clasice universale.

FUGA DE REPERTORIUL CLASIC = FUGA DE RESPONSABILITATE PROFESIONALĂ

IRINA RĂCHITEANU ȘIRIANU — artistă emerită. Repertoriul clasic? Un capitol al repertoriului care este întotdeauna trecut pe planul al doilea, poate tocmai pentru că nu mai stim să-l reprezentăm, pentru că am pierdut obișnuința și continuitatea teatrului clasic și a versului clasic.

Chiar dacă repertoriul clasic se studiază în Institut, nu există o continuitate a preocupărilor în acest sens, iar în teatru, fără continuitate, nu se poate trece de la ucenicia la profesionalitate.

CONSTANTIN CODRESCU — Frecventarea repertoriului clasic este un abecedar al profesiei. Și nu numai al profesiei de actor și al celei de spectator de teatru. Tradiția repertoriului clasic, eci, din fericire, există încă suficient de curori ale acestei tradiții, constituie și în teatru, ca și în celelalte domenii ale vieții materiale și spirituale, forța constantă în dimensiunea oricărui progres.

Spre deosebire de toate celelalte arte contemporane, de pictură sau muzică, numai teatrul face imensă greșală de a nu dovedi o preocupare reală, cu responsabilitate și susținută, pentru baza sa, pentru esența unei profesii. Căci ce altceva ar putea însemna negarea repertoriului clasic — pe care o fac și

unele spectacole anti-clasice — decît negarea bazei unei profesii și a unei arte?

În ultimă instanță deci, mi se pare că repertoriul clasic prezintă și o chestiune de etică profesională. Așa cum multe dintre artificiile regizorale sînt doar o dovadă a superficialității și a dorinței expresive, dar prost înțelese, de competitivitate, fuga de repertoriul clasic este o fugă de responsabilitate profesională.

IRINA RĂCHITEANU ȘIRIANU — Mă gîndesc de ani și ani de zile la Fedra, pe care aș vrea s-o pot aduce la rampă. Dacă aș juca-o, probabil că aparători înfocați ai modernității m-ar găsi prea... clasică, iar aparători ai clasicului, înțeleși tradiționaliști, m-ar găsi prea... modernă. Cred că interpretarea unui rol clasic trebuie să ajungă tocmai la această imbinare, foarte greu de realizat, între păstrarea unei anumite solemnități, care îți dă totuși o aereare îndepărtare de nota zilei de azi, și găsirea unor posibilități de exprimare în corespondențe moderne ale expresiei scenice, care să poată emoționa publicul de azi.

Continuare într-un număr viitor

Monumentalitate.

40 de ani de la moartea lui

ALEXANDRU DAVILA

calendar

și-a înscris marca personalității sale radiante pe o întreagă perioadă a istoriei teatrului românesc, perioadă echivalentă cu trecerea decisivă de la adolescența la maturitate. Născut în 1862, mort acum 40 de ani — la 19 octombrie 1929 — posesor al unei alese culturi literare și teatrale, el a fost, în epocă, una din prezențele cele mai vii și mai favorabile pentru dezvoltarea scenei naționale. În două rânduri director al Teatrului Național din București (1905—1908 și 1912—1915), Al. Davila a reformad din temelii activitatea acestei instituții fundamentale în cultura noastră dîndu-i prestigiu cîmvenit, prin abordarea rațională a marilor repertorii clasici românești și universale, prin orientarea artei scenice către un realism de substanță, prin stabilirea unor măsuri organizatorice deosebite, menite să ducă la îmbunătățirea condițiilor de viață și de creație ale actorilor. În rîstimpul dintre cele două direcțiuni, Compania teatrală Al. Davila, prima din lungul sir al unei fructuoase tradiții, a demonstrat ce poate însemna o întreprindere de acest gen, atunci cînd criteriul hotărîtor nu este cel comercial, ci grija pentru progresul artei teatrale, pentru „îndrumarea teatrului pe calea lui firesc”, așa cum nota undeva însuși Davila. Acolo s-au afirmat și elevații actori de prim rang ai scenei românești, printre care Mariața Voiculescu, Maria Gîrgea, Lucia Sturdza, Tony Bulandra, G. Niculescu-Buzău, Ion Mănolescu, Ion Mîrțun, Ro-

mal Bulfinski, G. Storn și alții. La desființarea companiei, Tudor Arghezi scria: „Nu știu ce vor căștiga afacerea prin retragerea d-lui Davila din teatru: teatru pierde însă pe cel mai abil și mai divers director, pierde o inteligență care mie unuia mi sînt displicole — în afară de teatru și pierde pe singurul organizator cu gust și autoritate artistică de spectacole — și dorința noastră ar fi ca d. Davila să se întoarcă la direcția Teatrului Național”.

Posteritatea ni l-a păstrat pe Al. Davila mai cu seamă în ipostaza de dramaturg. Unica sa dramă, *Valcu Vodă*, a cărei premieră a avut loc la 12 februarie 1902, s-a înscris încă de la acea dată în fondul de aur al dramaturgiei clasice românești. Patriotism fierbinte al piesei, capacitatea autorului de a discerne sursele esențiale ale istoriei, neobisnuitele virtuți de expresivitate dramatică, forța evocatoare a versului — toate aceste calități au făcut ca *Valcu Vodă* să devină o prezență vie, de-a lungul deceniilor, în repertoriile teatrelor noastre. Interpreți ca C.I. Nottara, George Vrăca sau G. Calboreanu au strălucit în rolul titular, piesa dovedindu-și și azi, la 40 de ani de la moartea dramaturgului, aceea perpetuă contemporaneitate care este condiția capodopereilor.

SEBASTIAN COSTIN

La șezătoare.

Atelierul lui HEFAISTOS

FRUMOSUL GREU EXPLICABIL

de ILIE CONSTANTIN

Secolul nostru pare a-și fi propus să știe și să înțeleagă totul. Veacurile anterioare acceptaseră, parcă, ideea că nu pot cuprinde întreg universul, lucru exprimat cu unicitate de Shakespeare, prin gura lui Hamlet: „There are more things in heaven and earth, Horatio / Than are dreamt of in your philosophy”. Există în cer și pe pămînt, Horatio, mult mai multe lucruri decît își închipule filozofia ta. Fiă ai secolului 19 și al harnicilor acumularii pozitive de cunoștințe, secolul nostru e nemîngîiat dacă nu află despre orice lucru absolut totul, pînă la modestia orbitei fiecărui electron din atomii unei frunze (care tocmai cade).

Și totuși, spre mîlțioasa noastră satisfacție, există cîteva domenii, unde cercetările reci nu pot (și nu vor putea) înainta. Nici fantastice mașini de calcul nu vor putea lămurii odată pentru totdeauna ce este Poezia.

Virgil Mazilescu este unul dintre autorii care ne întăresc încrederea în inefabilitul poeziei. Versurile lui îți plac sau nu, e extrem de dificil să le analizezi la rece, științific. Întonarea lirică te cucereste sau te respinge dîndu-ți o bucurie tulburătoare și melancolică, greu de explicat. Mijloacele artistice sînt atît de perfect disimulate încît pare că Virgil Mazilescu este un spontan, un vizitat de zeu. Impresie sporită și de obscuritate (pline de sens, mai întotdeauna) textului și înconunată cu premiul revistei „Luceafărul”, este următoarea: te rog beatrice să ne întîlnim / te rog și n-ar trebui să te rog / miine seară în steaua vegă / imbrăcat cu o haină albă simplă usoară, / fără cravată, fără să-mi amintesc / versuri sau alte lucruri frumoase din naștere // simplu pe măsura hainei / mele / voi cobori din tramvaiul 709 / cu un puf de sopor în palmă / și mă poți recunoaște imediat / te rog beatrice te rog beatrice te rog / la ce oră omenească vei vrea / miine seară în steaua vegă” (p. 52—53). Am încercat s-o transcriem cu fidelitate, autorul folosind puține semne de punctuație, poate tocmai pentru a lăsa versul să curgă neimpiedicat de asemenea accidente grafice.

Ce putem spune despre te rog beatrice să ne întîlnim? Firește, multe lucruri, după gustul și perceperea fiecăruia. Mai întîi de toate însă trebuie declarat că ne aflăm în fața unei poezii „născute iar născute”. Sinceritatea rostirii (ne referim la sinceritatea artistică și nu la inocența expresivă „volentă”) este obligatorie într-un asemenea mod poetic. Fără ea nîspul se scurge din ziduri, neputîncios. Un semn că Virgil Mazilescu își așteaptă poezia pînă cînd aceasta devin adevăr al inspirației este chiar faptul că scrie atît de puțin: e aproape sigur că forțîndu-și condeiul și-ar maimuțări (sau doar îngheța) propria creație. S-ar putea spune că lirica acestui autor trăiește în afara cuvintelor — ce se însușire în versuri. Să fie atunci doar „muzică înainte de toate”? Nu, nu depistăm o asemenea intenție — altmîtri minoră — la Mazilescu. Atunci abisuri de idei, sensuri profunde la fiecare pas? Nici asta, de ce să identificăm realizări strălucite de intenție artistică fundamentală? În versurile lui Virgil Mazilescu se realizează ceva mai propriu liricii în genere și anume zborul în libertate și sinceritatea al trăirilor. Cuvîntul „trăire” e, stim, obosit, spune destul de puțin dar aceasta este. Poetul nu-i poetul în genere — un cugetător ce-și uluiește contemporanii cu idei, cu un sentimente de adîncime, cu idei simțite.

Avem în cartea lui Virgil Mazilescu un exemplu de profunzime prin simțire: versurile nu pot fi „traduse” în fraze de comentariu, ele spun mai întotdeauna mult mai mult: „credeam că între o sabbie și cealaltă vor crește turme de porci / va înflori cireșul” spune poetul și orice interpretare de „proză” e nepuțințioasă: poți tîlmăci că între două amenințări implacabile — sabbie — viețuiesc în devălmășie abjecțiunea — turme de porci — și puritatea — cireșul înflorit. Dar e puțin, versurile spun mult peste acestă sau altă interpretare. Sîntem ispititi să credem că acesta este genul de profunzime ce înrudește poezia cu filozofia, a spune lucruri — a se observa că tot prin intermediul simțirii — care trec de translațiile explicative. E ca în basmul oriental unde un eon vrea să alunge un duh zicîndu-i pe diverse nume: duhul rămîne nemîșcat fiindcă toate acele nume nu i se potrivește, dar el mai are încă multe altele.

Cît de anevoios se vor fi a-dunînd în sufletul poetului, din îndelungi tăceri, asemenea versuri pe care el le expulzează cu violență și singe: „spre dimineață (cînd) lucrurile cele mai dragi o cele mai apropiate / au un fel de gură un fel de singe iscoditor”. Rîdnică muțenie artistică de acumulare, la capătul căreia V. Mazilescu poate constata că tăcerea care a fost a ta a fost așadar a lacrimii!”

Poezia lui Virgil Mazilescu are unele puncte de contact cu cea a lui Marcel Mihaies. I-a propie, între altele, refuzul metaforei doar frumoase, cu care se împodobesc pînă la suforare conțrați de-a lor. Mazilescu aruncă undeva o comparație de maeștru: „anotimp incisiv ca un lătrat”. E în ea o finete aparte de vreme ce și asociațiile aparent involuntare au fost promediate: în loc de „incisiv” poetul ar fi putut opta pentru al adjectiv cu un sens asemănător, dar prin incisiv el forțează asociația involuntară cu incisivii putericii ai unui cîine care latră, dînd palpabilitate metaforei. Insistăm asupra acestui amănunt pentru a arăta că nu e vorba de el (ca și la Mihaies) de o neputință metaforică, ci de o gravă opțiune a conștiinței artistice.

Pentru a fi apreciată poezia lui Virgil Mazilescu are destule justificări artistice. Dar ea cată la mai mult, se vrea dorită, iubită, cu singele, iar de acest lucru sînt în stare mai ales anume cititorii, la fel de gravi în tendința simțirii lor. „Are cineva dintre dumnezeii voastră un singe? întrebă, parcă în glumă, poetul și acesta, e cine știe?, apelu lui spre cei ce se atasează liricii sale. Există un alt vers care poate fi luat ca o definiție a poeziei, nu doar a celei scrise de Mazilescu: „eu de sus de pe deal nu știu cum privii pentru todeauna”. O privire pentru todeauna este actul poetic, cum de nu ia spus nimeni încă așa, pînă acum? și această privire se întîmplă de pe o platformă, de sus, „nu știu cum”. Cuvîntele acesteia, scrise alături de Eminescu cu oarecare galanterie, capătă aici un sens de o orgolioasă umilință: poezia se naște „nu știu cum”, cu ochii opriți în infinit, ea este frumosul greu, sau aproape de nepuțință, de explicat.

MARI PERSONALITĂȚI DESPRE TINERI ȘI TINERETE

ANCHETĂ INTERNAȚIONALĂ organizată de Carol Roman ANTHONY QUINN

Renunțatul artist de cinema s-a născut la 21 aprilie 1915 în orașul Chihuahua din Mexic. Biografia sa nu este deloc lină. După ce și-a petrecut copilăria și anii tinereții în orașul natal, emigrează în Statele Unite. Aci abandonează visul său de a deveni arhitect în favoarea cinematografului, pe care-l descoperă la Hollywood, trăind la marginea orașului Los Angeles unde se mutase familia Oaxaca...

necontestat pe toate continentele se numără „Zorba grecul”, „Umbre albe”, „La strada”. Măiestria sa interpretativă a fost răsplătită cu două „Premii Oscar” pentru filmele „Viva Zapata” și „Van Gogh”. Cel mai renumit regizor de filme din lume, atât din Statele Unite cât și din Europa i-au cerut concursul, oferindu-i roluri principale în filmele lor. Printre acestea se numără „Elika Kazan”, „George Cuckor”, „David Lean”, „Stanley Kramer”, „Felix Felini”, „Kotannis”. Anthony Quinn este capul unei familii cu 7 copii.

NELINIȘTI CREATOARE

N-aș dori să fiu înțeles greșit, dar dacă izbutesc, printr-o picătură, să-mi fac puțin timp și să răspund la ancheta dumneavoastră, aceasta se datorează unui fapt unic și fundamental, și-a-nume că sint tatăl a șapte copii. Aș dori să fiu bine înțeles și tocmai de aceea mă grăbesc să vă dau explicațiile de cuvânt. Înțeleg deosebit de bine ce înseamnă să te adresezi unor tineri aflați în jurul vârstei de 20 de ani. Această generație de oameni, prin ceea ce are mai bun ori discutabil în ea, îl înglobează și pe copiii mei, care, oricât de mult ar crește în apăsarea casei, influența părinților o vor primi în cele din urmă din partea mediului în care trăiesc, înțelegând prin aceasta colectivitatea restrânsă ca și societatea, în general. Nu știu dacă sîntei obișnuiți cu postura unui artist de cinema destul de cunoscut să fie determinată de faptul că este familist și se află în fruntea unui asemenea clan numeros, dar este cel de la mine din casă. Înșă, ce să-i faci, aceasta este realitatea!

m-am străduit să-mi urmez chemarea din tinerețe, nu am mai avut la îndemână a-cel cadru material și spiritual unic care mă determinase să-mi încredințez destinul arhitecturii. Și cum eram tânăr și mă descurcam greu cu lipsurile, am început să dau tircoale platourilor de filmare unde făceam figurate pentru cîteva dolari. Poate că niciodată nu m-ar fi atras toate cele ce se întreceau acolo, dacă, într-o bună zi, n-aș fi descoperit un aspect care m-a pus pe gânduri. În epoca aceea se turnau numeroase filme în care drama se consuma în jurul vîieților unor familii de indieni. M-am gândit că aș putea să trec cu succes examenul regizorilor pentru un astfel de film cu indieni, și în care aș putea să imprim unii personalități indiene străștuite, extrem de omenești, cu care este dotat acest popor.

surile podșurilor mexicane, și în care dețineam rolul fratelui lui Zapata, un revoluționar ridicat la luptă pentru dreptatea mexicană răpăsi. Am avut un rol în-cărcat de suferință, ură și răzvrătire. Am pus atîta pasiune încît critica a fost unanimă în a-mi aprecia interpretarea. Drept pentru care am obținut „Premiul Oscar” pentru cea mai bună interpretare a unui rol secundar. Destinul îmi era pecetluit. Am înțeles atunci că dacă doresc să mă aflu în fața spus în cinematografie, atunci trebuie să pășesc pe calea unor interpretări tot mai complexe și a unor tipuri umane cât mai diferite. Mă aham deci într-o nouă fază a artei mele interpretative. Am muncit cît mi-au permis forțele, fără ca acum, la trecerea anilor să mă vreau renunșare în acest sens. Am fost pe rînd Zampano din „La strada”, ciclopul din „Ulisse”. Îl din vizită, vîntulul „Zorba grecul din filmul cu același nume. Strădanțiile mi-au fost încununete cu un al doilea „Premiu Oscar” pentru filmul „Van Gogh”. Munca insușită, dărîrea totală lipsită de rețineri mi-au umplut biografia și m-au făcut să-mi trăiesc anii cu însușire jurnaliștilor.

Și ține să mai adaug că mi impun și izbutesc să am numeroase preocupări strict personale. Nu de alta, dar este păcat să-ți înșosești o clipă micar de viață în care ai putea face ceva care să te captiveze și care să-ți permită afirmarea personalității. Astfel, îmi place să scriu, să înregistrez discursuri, să pictez, să sculptez, să joc șah. Și, totuși — ar putea să se întrebe oricine — nu sînt prea numeroase ocupațiile unui singur om? Eu îndrăznesc să spun că nu! Deoarece de sîm Am o satisfacție atunci cînd pictez o pinză, după cum trăiesc veritabile emoții atunci cînd primesc o replică dintr-o o partidă de șah. Doar astfel îmi mențin potențialul uman, inteligența ca și sensibilitatea, atracția naturală înspre frumos ca și înclinatia de a transigura realitatea în chip artistic. Tocmai de aceea lu am în mîna ajută să-mi mențin tinerețea ca o trăire intensă a individului în afara vîrstelor.

Să înțeleg ceva, nu-mi place diletanții, am groază de lucrul făcut de mintuală. Am cunoscut de-a lungul carierei mele o sumedenie de oameni care căutau să mă convingă că ceea ce făceam era un lucru de valoare, cînd în realitate purtau pețetea improvizată, a lipsei de adîncime. Dacă puțin mîna să crezi ceva, apoi mai înțîi trebuie să te respecti pe tine și, implicit, ceea ce te-ai a-pucat să realizezi. Cînd n-ai cunoștințe suficiente — să te lupți să-ți le completezi: cînd n-ai încă formată deprindere — să te zbați ca prin exercițiu asiduă să dobîndești calitatea necesară; cînd ai nevoie de sîntul unuia tăi, dotat decît tine — să nu te sfîșii să-ți ceri părerea, observația, experiența. Doar astfel dilentanșimul și improvizata pot fi rîpuse.

Scriu aceste rînduri deoarece s-ar putea să fiți tentat ca în o vîrstă tînră să evaluezi tot ceea ce-ți aparține ca avînd o valoare pețea adevarată. Diletanșimul, improvizata apar-orde cîte ori ulți că fără să te dedici unui lucru, acestuia nu-ți poți însușa valoarea, indiferent de domeniul ori activitate.

Știu că lecțiile nu plac nimîui și măj cu seamă celor tînrî. De aceea dacă rîndurile mele vor displace unora, atunci doresc ca ele să fie interpretate ca niște notații făcute pentru uzul copiilor mei și al celor dor-cîni să mă asculte.

Știu că lecțiile nu plac nimîui și măj cu seamă celor tînrî. De aceea dacă rîndurile mele vor displace unora, atunci doresc ca ele să fie interpretate ca niște notații făcute pentru uzul copiilor mei și al celor dor-cîni să mă asculte.

Marietta C. București: Slavă domnului, bine că nu sîntei supărat pe mine pentru răspunsul nesatisfăcător la întrebarea dumneavoastră: „Care e rețeta fericii?”. V-ați dat bine seama că nu le pot ști nici eu pe toate și sînt de acord cu ceea ce spuneți în finalul scrisorii: „Dacă s-ar fi putut ca prin această rubrică să ni se îndeplinească toate dorințele...”

Mac Donald, Buzău: „D-le Băieșu, mă număr și eu printre numeroșii tineri care vă citeșc mult discutați d-s. rubrică. Nu e nevoie să o faceți pe alotștiulor în legătură cu numele, l-am ales și eu pe primul care mi-a venit în minte. Cu toate că sîntei mai în vîrstă decît mine, cu toate că aveți în spate atîția ani de studii și atîta experiență, mă simt obligat față de mine înșuși, față de reputația d-s să vă dau un sfat (că rog din inimă să-mi țertați această îndrîzneală): nu mai publicați scrisorile sîropoase, dulcege, cu teo-trale declarații de dragoste pentru Lenuta, Măicuța etc! Aceste scrisori sînt decît insulte aduse acestui nobil și îndîltor sentiment. Aș vrea să vă pun o întrebare: știu ei, acești prezumți îndrăgostoși, ce înseamnă dragoste, dacă vă cer dumneavoastră să le aduceți iubita înapoi sau dacă vă roagă să le gășii una? Oare aceste scrisori nu sînt și o insultă adusă adevaratelor scrisori publicate la această rubrică?”

Ei bine, deși pseudonimul ales de dumneata este foarte celebru (toată lumea îl cunoaște pe simpatul rîșoi al lui Disney) am să mă abțin de la orice ironii. Îți voi spune, deci, cu toată seriozitatea, că nu mă primesc nici un sfat în legătură cu profilul rubricii. Ea este așa cum este, iar eu m-am obligat față de cititori să răspund la orice întrebări și să le dau sfaturi în legătură cu absolut toate încurcăturile pe care le au, așa că nici de acum încolo nu voi face nici un fel de discriminări. E adevarat că unele scrisori sînt foarte sîropoase și dulcege, că unii dintre cititori mai naivi și mai tineri, nu știu ce este dragoste. Dar tocmai acesta este și nobilul meu rost: să-i învăț.

I.V., Teleorman: „Stimate Băieșu, după o lungă ezitare a sosit și „ziua de asalt”, considerată, cu anticipările mele, ca o zi de bun augur. Ca un albatros deasupra unui iaz, am plutit într-o atmosferă erotică și incorigibilă pînă acum. Acvînd în față eterna maximă „omnia vincit amor”, am crezut că totul se va roti cu 180 de grade. Adevarul a fost tocmai invers. Și acum cu permisiunea d-vo, să trecem la analiza celor doi eroi ai nefericitei epopei erotice. Autorul acestor fraze vă roagă să interveniți în ceasul al doispzecelea. Eu mă numesc I.V. și cred că în acest moment sînt un adevarat Ulise care colîndă mările și oceanele dragostei, înfruntînd cele mai salbatice naufragii. Cu permisiunea d-vo, cred că mă aflu în fața Sollei și Caribidei. Vă rog cu sufletul meu suspendat, să-mi indicați necesară treceri printre aceste două insule mitologice.

Sofia mea are 19 ani, este telefonistă, numele ei este Lăcrămioara, care se potrivește de minune cu firea ei nativă, sentimentală, cisătoare. Mă iubeste și o iubesc, dar părinții sînt niște oameni răi, ahtiați după avere, care nu pun preț pe sentimentele copilului, ci mai mult pe material. Căsătoria noastră a fost din dragoste și eu, neavînd o stare materială bună, socrii mei nu le-a scris această paritidă de la început, dar pînă la urmă iubirea noastră a învins. Patru sînt militar și trebuie să-mi fac datoria față de patrie ca orice cetățean. Dar sînt foarte neliniștit din cauza situației de acasă, primesc scrisori de la soția mea în care îmi relatează cum trăiește cu socrii mei, aceștia cînd să o corupă, să o determine să mă părăsească și să se recăsătorească cu o persoană mai cu viitor, așa cum se exprimă soacra mea. Vă dați și dumneavoastră seama ce se poate întîmpla? Vă spun sincer că sînt într-o situație deplorabilă, deoarece aproape a reușit s-o convingă să se despartă de mine, folosînd diferite intrigi și chiar pretinzînd că eu, după armată, nu voi mai veni înapoi la soție, deși știe bine că sîntem căsătorii legitimi și această faptă nu este posibilă. Ce trebuie să fac? Cum să procedez? Vă aneș și cîteva rînduri în versuri pe care le scriu

N-am priceput mare lucru din scrisoarea dumneavoastră, dar, în afară de amănuntul că albatrosii nu zboară deasupra iazurilor, ci deasupra mîrilor, nu m-a deranjat nimic din cuprinsul ei. Citind printre rînduri, am impresia că de deranjează faptul că Penelopa dumitale este calculabilă semenul. Eu o iubesc mai mult ca pe mine, este cu adevarat alger ego. Poate și dumneavoastră ați trecut prin această maladie aparent incurabilă și vă rog interveniți, ca și la alții, și serviți-mi antidotul necesar”.

Dragă prietene, în primul rînd mă bucur pentru salutul călduros pe care îl adresezi rubricii noastre, pe care văd că o citești zilnic, ceea ce este o teribilă performanță, altă vreme cit ea apare săptămînal. Situația dumitale personală nu mi se pare atît de alarmantă. Din moment ce Lăcrămioara te iubeste, nu văd cum ar putea-o convinge părinții ei să se des-

Drăgă prietene, în primul rînd mă bucur pentru salutul călduros pe care îl adresezi rubricii noastre, pe care văd că o citești zilnic, ceea ce este o teribilă performanță, altă vreme cit ea apare săptămînal. Situația dumitale personală nu mi se pare atît de alarmantă. Din moment ce Lăcrămioara te iubeste, nu văd cum ar putea-o convinge părinții ei să se des-

Drăgă prietene, în primul rînd mă bucur pentru salutul călduros pe care îl adresezi rubricii noastre, pe care văd că o citești zilnic, ceea ce este o teribilă performanță, altă vreme cit ea apare săptămînal. Situația dumitale personală nu mi se pare atît de alarmantă. Din moment ce Lăcrămioara te iubeste, nu văd cum ar putea-o convinge părinții ei să se des-

CURIERUL NOSTRU DE SÎMBĂȚĂ

De la OM la OM

de ION BĂIEȘU

prea tăcută și prea timidă, că mai e nevoie să vă priviți în continuare? Cîndse-șă fie dimpotrivă. Crezi că poți găsi pe toate drumurile în ziua de azi o fe-

Soldat N. Grigore: „Stimate autor, înainte de a trece la dorința mea, permiteți-mi să mă prezint: mă numesc Grigore N., original din București și îmi satisfac serviciul militar în Moldova. Salut cu căldură ideea rubricii „De la om la om” și, ca și ceilalți tineri, citeșc și eu zilnic acest articol, trag concluzii sau mi le însușesc. Am 21 de ani și, înainte de a pleca în armată, m-am căsătorit cu fata pe care am iubit-o și o iubesc actual și ceea ce creau să vă rog în această scrisoare este cu totul altceva, dar să vă poestesc:

Sofia mea are 19 ani, este telefonistă, numele ei este Lăcrămioara, care se potrivește de minune cu firea ei nativă, sentimentală, cisătoare. Mă iubeste și o iubesc, dar părinții sînt niște oameni răi, ahtiați după avere, care nu pun preț pe sentimentele copilului, ci mai mult pe material. Căsătoria noastră a fost din dragoste și eu, neavînd o stare materială bună, socrii mei nu le-a scris această paritidă de la început, dar pînă la urmă iubirea noastră a învins. Patru sînt militar și trebuie să-mi fac datoria față de patrie ca orice cetățean. Dar sînt foarte neliniștit din cauza situației de acasă, primesc scrisori de la soția mea în care îmi relatează cum trăiește cu socrii mei, aceștia cînd să o corupă, să o determine să mă părăsească și să se recăsătorească cu o persoană mai cu viitor, așa cum se exprimă soacra mea. Vă dați și dumneavoastră seama ce se poate întîmpla? Vă spun sincer că sînt într-o situație deplorabilă, deoarece aproape a reușit s-o convingă să se despartă de mine, folosînd diferite intrigi și chiar pretinzînd că eu, după armată, nu voi mai veni înapoi la soție, deși știe bine că sîntem căsătorii legitimi și această faptă nu este posibilă. Ce trebuie să fac? Cum să procedez? Vă aneș și cîteva rînduri în versuri pe care le scriu

Severin: Imi scrieți că sora dumneavoastră Medy, căreia i-ați făcut atîtea servicii, vrea să vă ne-norocască acum, la bă-trinete. Adică să vîndă jumătate din casa pe care ați moștenit-o împreună, ceea ce vă va duce sigur în fața justiției. Desigur că aș putea să mă ocup de această afacere și s-o rezolv, bineînțeles pe gratis. Totuși, cred că mai sigur ați fi de reușită dacă ați angajat un avocat. Din păcate, eu am un defect care m-ar împiedica să conving tribunalul de dreptatea pe care sînt sigur că o aveți: dicția mea este cît se poate de anevoioasă. Cu alții, la dispoziția dumneavoastră.

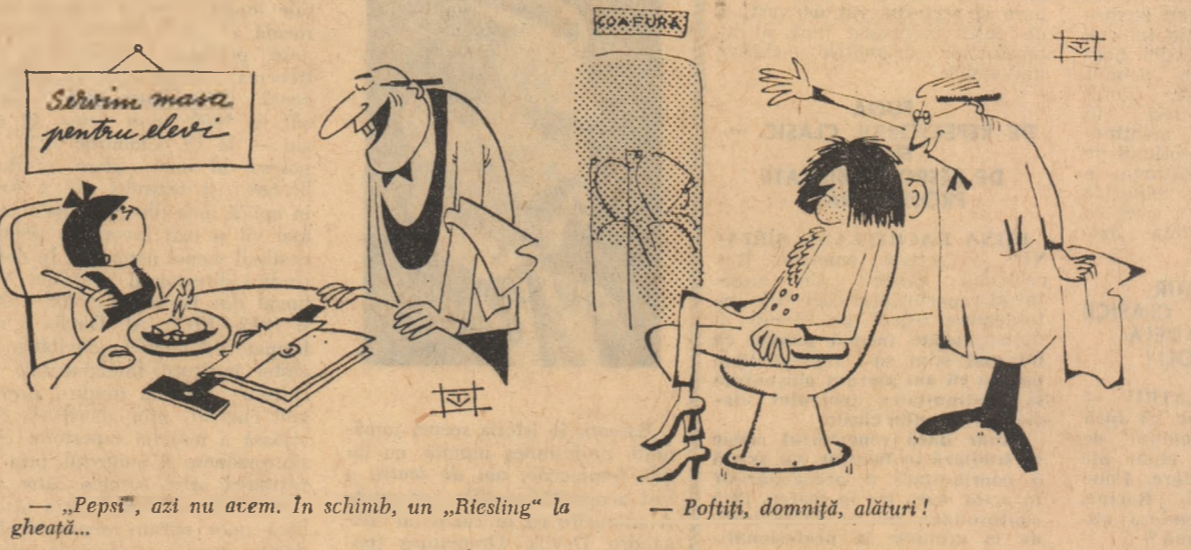
Ioana A., Argeș: Mă bucur că ț-am fost cumva de folos și că intervenția mea te-a optimizat oarecum. Mai scrie-mi cînd ai timp. Am multe scrisori pentru dumnea-te de cititori. Ți le voi expedia în curînd.

Camfor Doinescu, Ploiești: Imi place foarte mult numele dumitale. Sfaturile — mai puțin.

C. R., București: Fata pe care o iubiți foarte mult și cu care v-ați înțeles perfect în orice facultăți, vrea să se mărite acum cu un străin. Da, am auzit și eu de acest obiect. Există unele fete care se mărită cu unii străini. Se cunosc

SATIRĂ • UMOR • SATIRĂ • UMOR

„PORTRETE” ÎN TUȘ de V. TIMOC

— „Peșci”, azi nu avem. În schimb, un „Riesling” la gheață... — Pofțiți, domnișă, alături! — Gata! Te poți îmbrăca!

DIALOGURI ÎN Muzeul Imaginar

Table with 3 columns: CETĂȚENI, SLON, GLAGOLITIC. It shows various symbols and characters used in the text.

ENIGMELE DE LA CETĂȚENI (II)

de ION HOBANA
— Presupuneti, deci, că ar putea fi o inițială... Totul depinde de epoca în care a fost gravat semenul. Dacă geto-dacii cunoșteau și utilizau peștera...
— Așa cum cunoșteau și utilizau caracterele grecești...
— E adevarat că am găsit și eu asemenea caractere pe o cană de lut ars, datînd din secolele II-I î.e.n. (fig. 1). Primul — R — e mai puțin obișnuit. Al doilea — A — este un lambda.
— Și dacă nu sînt caractere grecești?
— Văd unde vreți să ajungeți — dar ipooteza lui Bollic și Hasdeu privind existența unui alfabet dac e cam fantezistă. Cu toate că...
— Cu toate că?
— E o poveste mai lungă. Cronicarul maghiar Simon Kezai spune că secuii, trăind în vecinătatea românilor (Blachi) și amestecîndu-se cu ei, le-au împrumutat alfabetul. S-a înțeles că e vorba de alfabetul cirilic, dar Hasdeu credea că ipoteticul alfabet dac, supraviețuind înfrîngerii lui Decebal, ar fi trecut de la români la secui, unde îl găsim în așa zisul Alphabetum Scythorum, cu mult înainte de anul 1250. Or, în acest din urmă alfabet, aflăm caracterele de pe cana de la Cetățeni X * R, A = S), precum și altele, descoperite de Bollic la Slon, în județul Prahova.
— Pentru ca totul să nu fie o simplă întîmplare, ar trebui să existe o trăsătură de unire și între Slon și Cetățeni.
— Există! Pe două stînci (figurile 2 și 3), am descoperit semne care prezintă analogii cu cele reproduse de Bollic în „Trompeta Carpaților”.
— Probabil că au și o origine comună.
— Unii cercetători se referă la alfabetul glagolitic, mai vechi decît cel cirilic și derivat din caracterele minuscule grecești...
— pe care le foloseau și geto-dacii. De ce, atunci, n-ai găsi semnele de la Cetățeni expresia putea reprezenta litere al căror înțeles s-a pierdut de-a lungul timpului.
— O întrebare care sugerează răspunsul. Am să-mi mențin, totuși, rezerva firească. E cert doar că geto-dacii de la Cetățeni foloseau și semne asemănătoare celor de pe răboi. Un exemplu îl constituie și stampilele de pe toartele amforelor imitate după cele din import, așa numitele stampile anepigrafice, față de dintre cele mai inspirate (fig. 4).
— Mi-aș permite să observ că e chiar prea inspirată pîndă mai

Figura 1.

Figura 2.

AGENDA

TELEGRAMS

oarășul NICOLAE CEAUȘESCU, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, a trimis Excelenței Sale ȘEIC MUKHTAR MOHAMED HUSSEIN, Președintele ad-interim al Republicii Somalia, o telegramă în care se spune: În numele Consiliului de Stat, al poporului român și al meu personal, transmit Excelenței Voastre, poporului nostru și familiei îndoliate profunde condoleanțe și întreaga noastră compasiune pentru încetarea din viață a președintelui Republicii Somalia, dr. Abdurashid Ali Shermarke.

Ministrul afacerilor externe al Republicii Socialiste România, Corneliu Mănescu, a primit o telegramă din partea ministrului afacerilor externe al Republicii Democratice Germane, Otto Winzer, prin care exprimă mulțumiri pentru felicitările transmise cu ocazia celei de-a 20-a aniversări a întemeierii Republicii Democratice Germane.

LA INVITAȚIA CAMEREI DE COMERȚ AL Republicii Socialiste România, vinei a sosit în Capitală dl. Alexander Ross, președintele Consiliului britanic pentru comerțul cu Europa de est.

VINERI SEARA A SOST ÎN CAPITALĂ o delegație a Camerei de Comerț din Atena, condusă de P. Damascos, vicepreședinte al Camerei.

VINERI LA AMIAZĂ a sosit în Capitală o delegație comercială franceză, condusă de J.H. Gros, președintele Camerei regionale de comerț și industrie din Alsacia și Mulhouse.

IN TOAMNA DE CURIND SOSTIĂ - IMBRĂCĂMINTE POTRIVITĂ

Pardesie de ștofă pentru bărbați și băieți. Raglane din țesături de bumbac și fire poliesterice pentru bărbați și băieți. Elegante, practice. Pentru sezonul rece li se pot atașa mesade sau slavute.

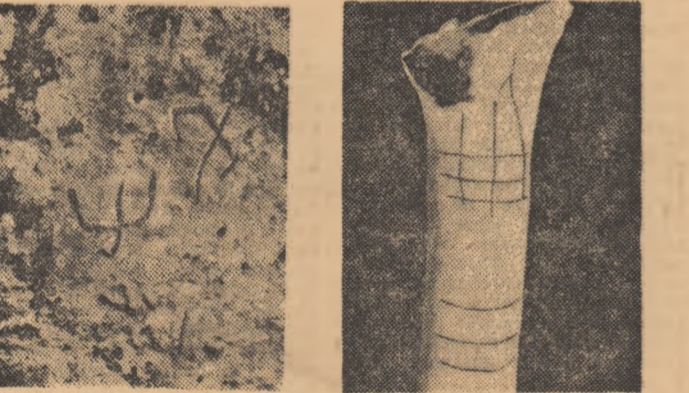

Figura 3.

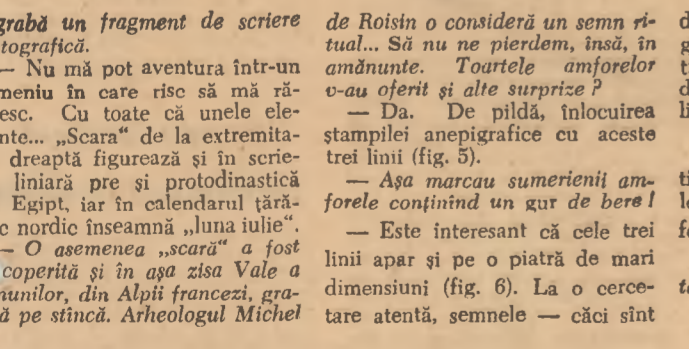

Figura 5.

Figura 4.

degrabă un fragment de scriere pictografică. Nu mă pot aventura într-un domeniu în care risc să mă ră-tăcesc. Cu toate că unele elemente... „Scara“ de la extremitatea dreaptă figurează și în scrierea liniară pre și protodinastică din Egipt, iar în calendarul țărănesc nordic înseamnă „luna iulie“. O asemenea „scară“ a fost a Minunilor, din Alpii francezi, grațiată pe stîncă. Arheologul Michel

Delegația F.U.S. s-a învânat din Norvegia

Vineri seara s-a învânat de la Oslo, delegația Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, care, la invitația Partidului Social Democrat din Norvegia a făcut o vizită în această țară. Din delegație au făcut parte tovarășii Vasile Potop, secretar al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste, și prof. univ. Constantin Dinulescu, membru în Biroul Executiv al Consiliului Național al Frontului Unității Socialiste. În încheierea vizitei în Norvegia, președintele Partidului Social Democrat, Trygve Bratteli, a oferit o masă în cinstea delegației. Au participat Ronald Bye, secretar general al partidului, Leif Grandli, vicepreședinte al Parlamentului norvegian, Reidar Hristi, redactor-șef al ziarului „Arbeiderbladet“, alți reprezentanți ai Partidului Social Democrat din Norvegia. A fost prezent Eduard Mezincescu, ambasadorul României în Norvegia.

Festivitatea decernării unor distincții la Ambasada R. P. Ungare

Vineri la amiază, la Ambasada R. P. Ungare a avut loc o festivitate, în cadrul căreia a fost înmănată medalia jubilară „A 50-a aniversare a Republicii Ungare a Staturilor“ unor cetățeni români care au luptat în rândurile Armatei roșii ungare. Au participat tovarășii Petre Blajovici, membru supliment al Comitetului Executiv al C.C. al P. C. R., Ion Cosma și Ludovic Takacs, membri ai Consiliului de Stat, Vasile Vlad, șef de secție la C.C. al P. C. R., Mihai Marin, adjunct al ministrului afacerilor externe, general-locotenent Ion Coman, adjunct al ministrului forțelor armate, funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe. În înmănat medaliile ambasadorul Josef Vince a felicitat călduros pe cei distincți. A urmat un cocteil, care s-a desfășurat într-o atmosferă caldă, prietenească.

Table with 2 columns: Item name and quantity. Includes items like Electroputere Cv., Metalul Hd., Chimia Suceava, Politehnica Cl., Poiana Metal, București, Dunărea - Sportul Studentesc, Minerul B. M., C. S. M. Sibiu, Olimpia S. M., Ripensia, Bologna - Bari, Brescia - Verona, Cagliari - Inter, Lanerosi - Juventus, Lazio - Fiorentina, Sampdoria - Napoli, Torino - Palermo.

Figura 6.

la nord de Cetățeni, în regiunea vechii frontiere, ar fi stînci cu semne asemănătoare. Am auzit că și pe „Masa hotilor“, de lângă Puchenii... Vă propun să ne oprim aici, în așteptarea momentului în care vom putea efectua confruntarea. Iar dialogul următor va avea ca obiect, cu asentimentul dumneavoastră, ultima categorie de enigme concentrate la Cetățeni: monumentele megalitice.

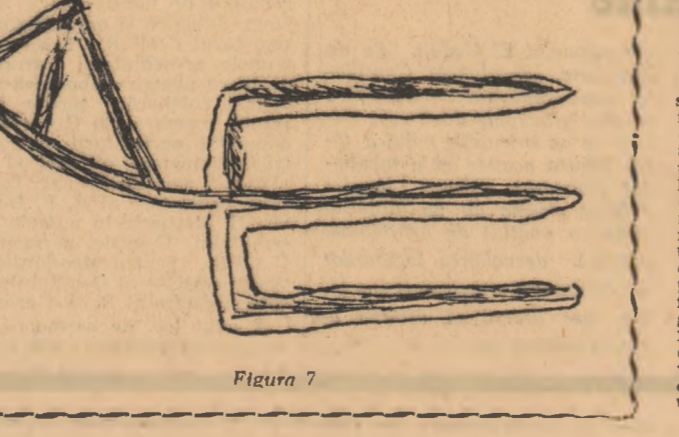

Figura 7.

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

(Urmare din pag. 1)

bani ei. Știam de ei. Nu, nu, n-aș fi crezut că o să-i ia cu ea în Turcia, deși, dacă-mi aduc bine aminte, mereu îmi spunea: „Lasă, mamă, dacă am să plec vreodată în Turcia am să-ți cumpăr o verighetă — știți, eu am pierdut verighetă acum vreo cîțiva ani — să nu te mai văd așa, ca pe o domnișoară...“ Dar de aici pînă la... De unde să-mi inchipui?! Într-o noapte noastă își stăpînea cu greu lacrimile. Nu, despre lărele italiene n-am știut nimic! Probabil că le-a adus din ultima deplasare, din Iugoslavia. Cînd s-a întors de la Dubrovnik, noi — eu și soțul meu — eram plecați în concediu, în Vîlcea, cu un prieten. Așa că n-am putut să aflăm dacă a venit cu bani, dar oricum, n-aș fi întrebato, căci nu m-aș fi așteptat la așa ceva. Nu-și lua în străinătate nici cei doi litri de coniac permiși și — credeți-mă, dacă vreți — vă arăt garderoaba — niciodată nu-și cumpăra mai nimic.

A tăcut din nou, cu o supărătoare fără seamănă întipărită pe față.

În jumătatea de oră de cînd discutăm, îmbătrînise parcă. Ne-a părăsit câteva clipe, interval în care ne-am plimbat ochii prin casă: camere mari, frumoase, strălucind de curățenie. Se simțea peste tot — de la franjurile covoarelor pieptănate cu grîji pînă la mirosul demontor de frigider — mîna unei gospodine.

Discuția s-a reînnoțat greu. În cele din urmă, am aflat de intențiile Cristinei de a renunța definitiv la activitatea competițională — „de fapt, noi am insistat să se lase de înțoc încă de anul trecut, dar ea ne-a rugat, a zis că vrea să încheie cu un record, cu o performanță care să nu se uite cîțiva ani“ —, de temerile familiei în a o transfera la o altă școală, „poate la Timișoara, unde am un frate profesor“.

Înainte de plecare am făcut ultima încercare: — Vă rugăm să ne spuneți cu sinceritate: știți că ficca dv. sintetizată să treacă granița cu o sumă atît de mare de bani? Ileana Stănescu nu ne-a dat nici un răspuns. Ne-a privit cu ochi mari, uitîndu-se parcă peste noi și, încet, a plecat capul.

Înțelesesem ceva, și poate nu era puțin. De cîteva minute stăam de vorbă cu tatăl Cristinei, inginerul Stelian Stănescu. Este supărat — și asta se vede din prima clipă, dar vorbește despre ficca sa în cuvinte calde, emoționante: — Niciodată nu ne-a ridicat nici un fel de probleme: este cuminte, învăță bine. Uneori mă miram eu însumi cum de reusește să se antreneze cu atîta răzucrozitate și, totodată, să-și înfrînză vreedată în oraș, să fi plecat undeva fără să ceară permisiunea. Credeți-mă, povestea asta cu banii, cu lirele, a căzut peste mine ca din senin: nu m-aș fi așteptat la așa ceva, n-aș fi crezut-o nici în ruptul capului!

Aprinde o țigară, din care trage un fum, încă unul, cu sete, parcă în dușmănie.

— I-ați atras vreedată atenția Cristinei că introducerea sau scoaterea de valută din țară re-

prezintă un act ilegal, supus rîgurilor legii? — Întrebăm. — Trezare, neplăcut surprins la auzul cuvîntului valută. Pare încurcat, descumpănit: — Știu eu, poate că da. Nu-mi amintesc. Deși, probabil, parcă am făcut-o. — Revenim cu discuția la temeiul penal al infracțiunii comise. Surprinzător, Stelian Stănescu cunoscute exact dimensiunile punitive ale actului comis de ficca sa. Ne mărturisește în ce paragraf de lege ar trebui încadrat, apoi ridică ușor din umeri, parcă cîntînd o scuză: — Ce să-i faci, de cînd am aflat despre fapta Cristinei, am tot citit și recit „Codul penal“. Uneori și noaptea.

Repetăm întrebarea cu bani și primim asigurări ferme: — Nu, nu știam nimic de bani lui! De altfel, nici n-aș fi avut cum: în tot intervalul dintre venirea ei din Iugoslavia și plecarea în Turcia, eu am lipsit din București.

— Ați pomenit de Iugoslavia. Bănuți că lirele italiene provin

păreera mea, ea este una dintre puținele eleve care fac cîinste deopotrivă calității de elevă și a celeia de sportivă fruntașă. E cuminte, modestă, muncitoare. Murmurînd-o în timp, n-ai nici un moment impresia că o sportivă cunoscută, un, ca să zic așa, nume... În acest loc, discuția se frînge.

Explicăm gazdelor noastre scopul vizitei: Cristina a fost surprinsă cu valută! Reacția celor doi interlocutori este identică, apropiindu-se de ceea ce ne place să numim utiilită.

Retinut, sobru, profesorul de latină Constantin Moldoveanu murmură: „Păcat! Cred că anviturul e de vină. Sînt convins că n-a fost singura, nu-i așa?“

Îi răspundem afirmativ, dar privindu-l, confundat în filele unui catalog, înțelegem că pentru dînsul discuția a luat sfîrșit. Revenim spre Adriana Florescu: — Nu m-aș fi așteptat — ne mărturisește. Fiind reluată tînăr și fiind și profesora de sport, eram mai apropiată de ea: uneori îmi povestea despre depla-

RADIOGRAFIA CELOR DOUĂ SĂPTĂMÎNI

de acolo? Știți, asta ar însemna o infracțiune în plus: introducerea de valută! Poate că, la urma urmei, i-le-a dat cineva aici, un italian, să zicem.

— Știu eu? Nu cred. Mai-că-să zice că i-le-a dăruit cineva în Iugoslavia. Știu eu?

Liceul „Nicolae Bălcescu“, fostul „Sf. Sava“, școală cu vechime, în tradiție, cu canoane — școală a cărei elevă, în clasa a XII-a — uman, este Cristina Stănescu.

Profesorul Constantin Moldoveanu, fostul diriginte al Cristinei, secretarul biroului organizației de bază P.C.R. din școală, ne declară următoarele: — Cristina Stănescu este o elevă bună. Are o frecvență excelentă — excluzînd, bineînțeles, absențele motivate. Învăță temeinic și cu regularitate ceea ce îi permite să aibă an de an medii peste 8. E apropiată de colegi, e disciplinată — da, niciodată nu mi-a ridicat probleme de conduită, vrednică — și, ceea ce mi se pare foarte important, modestă, prietenoasă. Apreciez în mod deosebit faptul că reusește să imbine cu succes activitatea școlară cu sportul.

Profesoara de educație fizică, Adriana Florescu, ne declară: — Cristina Stănescu este o elevă bună. Și din punct de vedere al învățurii și din acela al tînetei, al disciplinei. După

sările în străinătate, despre lucrurile — niște fleacuri — pe care și le aducea. Exact, îmi amintesc că ultima oară mi-a spus că vrea să le cumpere părinților un fular și un portmoneu... De fapt, știți ce cred? Cred că ei nu i-ar fi trecut prin cap să umble cu asemenea prostii! Cred că părinții sînt de vîn! Imposibil să nu fi știut mama ei despre existența unor asemenea bani în casă!

Discuțăm cu Cristina Stănescu. O vedem pentru prima oară: svelț, ochi albaştri, păr castaniu, breton scurt. Abia a venit de la școală — uniforma, cu ciorapii albi, trei-sferturi, trădează acest amănunt.

Întîm direct în subiect și Cristina ne răspunde cu o dezinvoltură dezarmantă: — Lirele — de fapt o hîrtie de 10.000 — mi-le-a dat o înotătoare italiană, Patricia Passetti, pe care am întîlnit-o la Dubrovnik. Ei i-a plăcut în mod deosebit bluza mea cu motive românești. I-am dat-o și s-a simțit obligată să-mi cumpere ceva în loc. Am rugat-o să-mi procure un costum de baie „speedo“ din se vede că n-a găsit pentru că mi-a oferit cele 10.000 de lire spunîndu-mi că atîta costă și că o să-mi iau eu cîndva un costum.

— Știați că n-ai voie să vii cu lire în țară?

PROGRAM COMPETIȚIONAL

VOLEI Debut în campionatul național. Prima etapă programează în Capitală, astăzi, SIMBĂȚĂ, sala Progresul, orele 13.30: Steaua - Petrolul (băieți), A, sala Giulești, orele 18: Rapid - Medicină București (fete), A, DUMINICĂ, sala Progresul, orele 9: Progresul - Universitatea Timișoara (fete), A) și, în continuare, Progresul - Politehnica Timișoara (băieți), A.

HANDBAL Debut în turul doi, de sală, al campionatului național. Astăzi, SIMBĂȚĂ, în sala Floresca, începînd de la orele 15: Rafinăria Teleajen - Politehnica Timișoara; Volia București - Dinamo Bacău; Minerul B. Mare - Dinamo București; Universitatea București - Dinamo București; U Cluj - Steaua; DUMINICĂ, începînd de la orele 14.30: Steaua - Rapid; Universitatea București - Politehnica Timișoara; Minerul B. Mare - Volia București; Dinamo București - Universitatea București.

FOTBAL LA CONCURENȚĂ! După toate demersurile și insistențele Federației și ale spectatorilor la conducerea cluburilor în cauză, frumosul și atractivul cupaj ce era să fie pe „23 August“, s-a reușit ca să se impună în două: o jumătate (Dinamo - Universitatea Craiova) pe Dinamo, cealaltă (Rapid - Steaua) pe Republicii. Partidele, precedate de infirmările similare ale jucătorilor, se dispută astăzi și vor începe la concursul, la orele 15. Și se mai plîng conducerea cluburilor că nu fac referință la ceea ce s-a sesec înțelegere la forul de specialitate...

Minute în sir discuția a tînat. Intr-un firzî, ea s-a mai învânat, dar vocea Cristinei a rămas la fel de infundată: „Am avut două săptămîni de cosmar. Am slăbit patru kilograme. Și ce-o să mai urmez... Nu-mi vine de loc să cred: știți, asta e prima mea lovitură în viață, primele greutăți. Am greșit, dar este atît de mare greșala aceasta?“

— Ce crezi că îți se poate întimpla? — am întrebato într-un tirziu.

— Totul! Știu, legal, sînt pasibilă de pedeapsă!

Coboram scările și aceste cuvinte, rostite de o elevă de 18 ani ne chinuau. Ne-au chinuit ore întregi. Cine să fi fost învânat pentru asta?

Poate că pare surprinzător pentru cititorii noștri că din lista învânatilor-infracțorii am ales-o tocmai pe Cristina Stănescu, cea care este departe de a posedea cea mai mare sumă ilicită.

Cu toate acestea, am considerat că din punct de vedere social cazul Cristinei Stănescu — elevă fruntașă, cu o educație aleasă, membră a unei familii bine consolidată, sportivă de performanță, cu merite recunoscute — este cel mai semnificativ. Am procedat în consecință, notînd cu fidelitate părerile celor solicițanți și lășind cititorilor dreptul de a judeca.

ONORAREA CONTRACTULUI

(Urmare din pag. 1)

din Gheorghe Doja, obligațiile contractuale și la celelalte culturi. La legume, de pildă, au livrat în plus circa cîinci sute de tone. La grîu, aproape o sută de tone. La carne, circa un wagon. La lapte, încă din prima decadă a acestei luni a fost livrat ultimul hectolitru din planul anual.

„Onorîndu-ne contractele, cîștigul e de partea noastră, ne spune în continuare președintele unității. Am valorificat superior producția realizată. Bani obținuți i-am putut folosi în scopul dezvoltării proprietății obștești. Lunar am asigurat avansuri membrilor cooperativor“.

În județul Ialomița, cooperativa agricolă din Gheorghe Doja nu este un caz singular. Depășind grăunțele acestei campanii, cooperativii din Șcințea au transportat în baze mai bine de 4.700 tone porumb. Cooperativa din Dor Mărunt — cîștigătoare la Dor Mărunt — pe țara la cultura grîului, a realizat și la porumb peste 5.000 kilograme boabe la hectar. Volumul mare de recoltă nu i-a împiedicat pe cooperativii de aici să onoreze în mod exemplar obligațiile contractuale. Față de 720 tone contractate, au transportat 830 tone — și autocamioanele unității continuă să transporte alte cantități de porumb.

După cum ne spunea tovarășul Constantin Popa, președintele unității, hotărîrea cooperativor este de a suplimenta cu două sute tone cantitatea contractată. La Fetestei-Cară și Dragoș Vodă, de asemenea, cantitățile contractate au fost onorate în mod exemplar, cu depășire.

Producția la fel de bună au obținut și cooperativii din Andrișești. Pînă acum însă, nici măcar un gram din recolta de porumb nu l-au transportat în contul contractelor încheiate. Se află cooperativa agricolă situată la o preamare distanță de baza de recepție? Nu dispune de suficiente mijloace de transport? Nici una, nici alta. (Baza de recepție se află la cîteva sute de metri de orada cooperativor). Președintele Gheorghe Toma se erizează în persoana cea mai preocupată pentru retribuția la ziua-muncă a cooperativor și pentru hrana animalelor. Intii nevoile noastre, și apoi vom vedea și de celelalte — se pronunță dînsul adesea. Opția pare cel puțin ciudată. Oare, nu învînat același raționament, în primăvară, tovarășul Toma a fost printre primii care au semnat pentru suma de aproape o jumătate de milion de lei încasat de cooperativa ca avans? Atunci, dacă banii au umplut unele go-

MECIUL DECISIV NU A TRECUT, CI DE-ABIA URMEAZĂ!

Aseară pe aeroportul Băneasa scurt intermezzo cu Angelo Niculescu

Intuiți, credem, să mai explicăm cititorilor — realizează și el exact curiozitatea noastră pe care o trăse la aceeași tensiune — scopul întîmpinării pe care am făcut-o antrenorului național, Angelo Niculescu, aseară pe aeroportul Băneasa. Așa cum se știe, el a fost spectator în tribune la meciul Grecia-Elveția, desfășurat miercuri la Salonic. Nici nu l-am dat răgazul să guste aerul „de acasă“ și l-am „atacat“ direct: — Ziarul nostru a publicat astăzi (n.a. ieri) cîteva declarații. Vă reproduc conținutul lor. Domozos spune că la 18 noiembrie, la București, vor face totul pentru victorie: antrenorul lui, Petropoulos declară că este cît se poate de optimist pentru ultimul meci. Doar Balabano ne acordă marea sansă afirmînd că România nu poate rata calificarea. Profesorul Angelo Niculescu, cu calmul său împerturbabil, fără să pară deloc surprins, întîm direct în subiect: — Cunosce foarte exact dimensiunile victoriei ultimilor noștri adversari, am trăit atmosfera de acote, știți care-s năzuințele și speranțele lor. Jucătorii, publicii, antrenorul, presa nu vor să se gîndească la altceva decît la Mexic. Ce pot să spun este că la 16 noiembrie va fi un meci mare la București. În adevăr, echipa Greciei este puternică și are o formă sportivă bună. Rezultatul de 4-1 împotriva elvețienilor confirmă afirmarea mea și cred că nu exagerez cînd spun că scorul putea fi chiar mai mare dacă în mod salvator. După un joc de studiu în prima parte a reprizei I-a, atacul grec își arată forța și eficacitatea, marcînd trei goluri unul după altul, în numai 15 minute. Atacăntii eleni au forță de pătrundere și o tehnicitate avansată. Dar cel mai dotat jucător este indiscușabil, Domozos, un coordonator excelent al tuturor acțiunilor ofensive. Prin pu-

de peste hotarele

VIZITA ÎNALȚILOR OASPEȚI ROMÂNI ÎN CENTRUL ATENȚIEI OPINIEI PUBLICE INDIENE

BANGALORE 17. — Trimisul special Agerpres, Paul Finanțu, transmite: Vizita în India a președintelui Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, Nicolae Ceaușescu și a președintelui Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Mănescu, continuă să se afle în centrul atenției opiniei publice din această țară.

Ziarele indiene — atât cele centrale cât și cele care apar în localitățile vizitate de oaspeții români publică ample comentarii, numeroase reportaje și fotografii în legătură cu această vizită.

Sub titlul ca „Salutul fierbinte al populației adresat conducătorilor români” (NATIONAL HE-

RALD), „Președintele Nicolae Ceaușescu primit cu căldură. Posibilități pentru relații mai strânse” (TIMES OF INDIA), „Șeful statului român se pronunță pentru cooperare” (HINDUSTAN TIMES), presa subliniază contribuția acestei vizite la o mai bună cunoaștere reciprocă, la dezvoltarea relațiilor de colaborare și cooperare, la întărirea prieteniei dintre cele două popoare, relevând atmosfera cordială cu care sînt întâmpinați președintele oaspeții români.

Ziarul „TIMES OF INDIA” subliniază în comentariul său că în politica externă a celor două țări, în ciuda faptului că ele au sisteme social-politice diferite, se constată o apropiere, iar în unele probleme o identitate de vederi în aprecierea evenimentelor internaționale. Această idee este subliniată și de ziarul „HINDUSTAN TIMES” și „NATIONAL HERALD” care relevă totodată hotărârea guvernului indian și român de a coopera pentru soluționarea problemelor internaționale care, de-aici înainte, o contribuție pozitivă la promovarea aspirațiilor de pace și securitate internațională.

Numerose comentarii și articole sînt consacrate relațiilor bilaterale indiano-române. Ziarele reproduc declarațiile șefilor celor două state în care sînt constatate dezvoltarea ascendentă a colaborării în domeniile politic, economic, tehnico-stiințific și în care se subliniază necesitatea diversificării acestei colaborări ca urmare a posibilităților mereu crescînde pe care le oferă dezvoltarea industrială și agricolă a ambelor țări.

„În această ordine de idei sînt comentate pe larg și este subliniată importanța noilor acorduri încheiate între cele două țări, arătîndu-se că „ele au fost primite cu satisfacție în India” (TIMES OF INDIA).

Militari britanici patrulează pe una din străzile centrale ale Belfastului după recente incidente sîngeroase din capitala Irlandei de nord.

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, atașatul militar, aeri și naval al României la Moscova, generalul Cornel Berar, a oferit vineri în saloanele Ambasadei Române o gală de filme.

Cu prilejul apropiatei sărbătoriri a zilei Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, atașatul militar, aeri și naval al României în Republica Populară Bulgaria, colonelul Constantin Darmon, s-a întâlnit cu oști și ofițeri ai unității militare a Armatei Populare Bulgare din orașul Stanke Dimitrov, cărora le-a vorbit despre semnificația zilei de 25 octombrie.

Cu prilejul celei de-a 25-a aniversări a Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, vineri a avut loc la Praga o conferință de presă la care a luat cuvîntul colonelul Petre Rotariu, atașat militar și aeri al României în R.S. Cehoslovacă.

Epilogul afacerii „Beretele verzi”

— Căpitan Marasco, v-a acuzat de a fi executat, cu un foc de pistol de calibrul 22, pe cetățeanul vietnamez Thai Khac Chuyen. Erați în legitima apărare? — Această acuzație este ridicolă.

Dialogul de mai sus avea loc în saloanul de onoare, rezervat oaspeților de seamă, de la bază aeriană Oakland din California, unde mai bine de 30 de ziaristi înconjurau pe cei șapte militari arși de soarele tropicului, în uniformă de parașuțiști, care în urmă cu 22 de ore părăsiseră baza de la Bien Hoa. Fiecare avea în buzunarul său o permisivă de 30 de zile și un ordin de efectuare la unități neoperante din Statele Unite. Astfel lua sfîrșit afacerea „beretele verzi”, deși în urmă cu trei săptămîni autoritățile militare americane din Saigon anunțau că ei vor fi judecați prin crimă.

Totul s-a petrecut la 12 iunie. În acea zi este adus la tăbăra „Goodman” a forțelor speciale americane cetățeanul sud-vietnamez Chuyen. După un interogatoriu de mai multe ore, el este omorît de căpitanul Marasco. Corpul lui a fost aruncat apoi în mare. Astfel descrie pe scurt dispoziția lui Chuyen ziaristul Robert Kaiser, corespondentul cotidianului „Washington Post” la Saigon. „Apoi evenimentele s-au precipitat ca într-o reacție în lanț. Locotenent-colonel R. B. Rheault, șeful forțelor speciale, este convocat la generalul Craigton Abrams, comandantul-șef al trupelor americane din Vietnam de sud. Înțelegerea se termină prin desființarea din post de comandant al forțelor speciale și arestarea sa. Urmează imediat arestarea altor ofițeri superiori, precum și a unor subofițeri — toți militarii din rândul faimoaselor forțe speciale. Un scurt comunicat anunță deschiderea unei anchete, iar ulterior incolparea lor sub acuzația de omucidere. De aici începe ceea ce a devenit un șir de acuzații și contraofertelor. Este vorba de un ordin de lichidare a unui agent al său dat de C.I.A. și în realitate „beretele verzi” au greșit făcîndu-și dispăruț pe altul? Sau de o inițiativă a forțelor speciale care a afectat interesele contrașpionajului american? Sînt întrebări fără răspuns care au circulat la Saigon în jurul acestei misterioase afaceri. Cîr este cî în urma investigațiilor personale, avocatul George Gregory, care se însărcinase cu apărarea maiorului Thomas Middleton, declara: „Afacerea este clară, fiind mai mult de natură politică și nu criminală”.

Iată deci că dină la urmă acuzarea de crimă a unor „berete verzi” s-a dovedit un simplu accident fără urmări. Afacerea s-a mușamalizat, ei s-au reintors în Statele Unite. Era în logica existenței și activității acestor forțe speciale cărora le-au fost încredințate treburile cele mai ingrate ale intervenției militare americane din Vietnamul de Sud.

DOINA TOPOR

A. IONESCU

Dileme în P.S.I.

căror forțe? Nu trebuie trecut cu vederea și faptul că în cazul unei eventuale coaliții se ridică un obstacol la fel de dificil de trecut — disensiunile din însuși sinul partidelor din această controversată formulă. Consilier de guvern și membru al Direcției de saie „cî comunistii sînt gata pentru o confruntare de pozitii și de propuneri concrete” cu P.S.I., pentru unirea tuturor forțelor de stînga, susține în același timp un vîitor acord de colaborare cu un pas înainte față de cerințele actuale ale situației politice din țară.

În momentul de față, se discută propunerile republicanilor (pe care P.S.U. le-a respins de la bun început) privind un eventual guvern „în patru” din care să facă parte democrații creștine, socialistii, socialistii unitari și republicanii. Supra a ceea ce nu se cade încă de acord sînt mijloacele și căile adecvate pentru ieșirea din actuala criză politică și socială pe care comentarii italieni o numesc „de fond”. Reunirea în aceste condiții a celor patru partide amintite într-un așa numit guvern organic de centru-stînga pare anevoios de realizat, ca orice formulă de alternativă unor alegeri anticipate care ar evidenția din nou întărirea pozitiei și influenței partidului comunist generată tendințe de căutare în vederea atingerii unui compromis.

alegerile regionale au fost amîinate pentru primăvară; reforma justiției; divorțul; toate au fost întîrziate și amîinate. Pentru soluționarea pozitivă a problemelor politice și sociale, Partidul Comunist Italian subliniază în documentul său de program că „comunistii sînt gata pentru o confruntare de pozitii și de propuneri concrete” cu P.S.I., pentru unirea tuturor forțelor de stînga, susține în același timp un vîitor acord de colaborare cu un pas înainte față de cerințele actuale ale situației politice din țară.

În momentul de față, se discută propunerile republicanilor (pe care P.S.U. le-a respins de la bun început) privind un eventual guvern „în patru” din care să facă parte democrații creștine, socialistii, socialistii unitari și republicanii. Supra a ceea ce nu se cade încă de acord sînt mijloacele și căile adecvate pentru ieșirea din actuala criză politică și socială pe care comentarii italieni o numesc „de fond”. Reunirea în aceste condiții a celor patru partide amintite într-un așa numit guvern organic de centru-stînga pare anevoios de realizat, ca orice formulă de alternativă unor alegeri anticipate care ar evidenția din nou întărirea pozitiei și influenței partidului comunist generată tendințe de căutare în vederea atingerii unui compromis.

Socialiștii reproșează actualului guvern monocolor (minoritar în parlament) „carențe grave” în conducerea economiei și în rezolvarea revendicărilor sociale în plin flux grevist. „Acum, scrie ziarul „AVANTI”, putem atinge cu mîna consecințele sciziunii, ale crizei și ale timpului pierdut: toamna sîcicală a început fără statutul muncitorilor, fără o politică economică și socială a guvernului, capabilă să reducă intensitatea ciocnirilor; anul scolar începe fără a fi gata legea reformei școlare și universitare;

gaza naturală din Uniunea Sovietică în Franța și livrarea de către Franța în U.R.S.S. pe bază de credit a unor instalații și conducte pentru industria de gaze. Părțile și-au exprimat satisfacția pentru semnarea acordului de colaborare economic-comercială pentru anii 1970-1974, prin care se prevede dublarea volumului schimburilor comerciale dintre cele două țări. În cadrul aceluiași acord, un mare rol va avea construirea în comun a unor mari complexe industriale în Uniunea Sovietică.

Libia nu va mai admite prezența bazelor militare străine

Colonelul Moamer El Gaddafi, președintele Consiliului comandamentului revoluției, a declarat că „forțele armate libiene care au desfășurat revoluția în numele poporului nu pot să mai admită prezența bazelor militare imperialiste pe teritoriul libian” relatează agenția M.E.N. „Zilele acestor baze sînt numărate. Noi vom elibera teritoriul nostru de toate bazele imperialiste, iar care ar fi prețul, pentru îndeplinirea acestor obiective”, a adău-

gat colonelul El Gaddafi. Pe de altă parte, președintele Consiliului comandamentului revoluției a enunțat principiile după care trebuie să se orienteze politica țării. Printre acestea el a menționat evacuarea tuturor bazelor militare străine de pe teritoriul libian, o politică de neutralitate pozitivă, dezvoltarea legăturilor de colaborare și prietenie cu țările care doresc să urmeze această politică, ș.a.

ROMÂNIA LA TÎRGURI INTERNAȚIONALE

● LA CAIRO s-a deschis prima zi a Tîrgului internațional specializat în mașini și utilaje agricole și produse agro-alimentare. Alături de țara gazdă, la tîrg sînt reprezentate și alte 18 state. România participă cu o expoziție ce înfățișează o gamă variată de exponate printre care tractoare, mijloace de transport auto, utilaje pentru santierul de construcții, mașini-unelte, pompe, mașini și unelte-agricole, precum și un sortiment variat de produse alimentare.

Standul românesc a fost vizitat de către Hassan Abbas Zaki, ministrul economiei și comerțului exterior al R.A.U., de Sayed Marei, ministrul agriculturii și reformelor agrare, și de alte personalități oficiale. Înalte personalități au apreciat sortimentele bogate și calitatea produselor românești expuse, dintre care multe constituie obiectul schimburilor comerciale dintre Republica Socialistă România și Republica Arabă Unită.

● LA SYDNEY s-a deschis Tîrgul Internațional organizat anual în acest oraș al Australiei. România este prezentă pentru a treia oară la tîrg cu o expoziție generală de măruri amplasată pe o suprafață de peste 550 mp. Sînt expuse diverse mașini și utilaje, produse finite și semi-finite din lemn, un sortiment variat de produse ale industriei ușoare și alimentare.

„SOIUZ-7” A ATERIZAT

● Nava cosmică „Soiuz-8” își continuă zborul

Vineri, la 12.26 ora Moscovei, după îndeplinirea programului stabilit, nava cosmică „Soiuz-7”, pilotată de echipajul format din Anatoli Filipcenko, Vladislav Volkov și Viktor Gorbatko, a aterizat în zona dinaintea stației de pe teritoriul Uniunii Sovietice, la 155 km nord-vest de orașul Karaganda.

Cosmonauții au fost întâmpinați cu căldură la locul aterizării de grupe de recuperare, instructori sportivi, prieteni și ziaristi. Cosmonauții au comunicat acestora că se simt excelent. Primul control medical operativ efectuat la locul aterizării a relevat că ei au suportat cu bine condițiile zborului cosmic și că după aterizarea funcțiile lor fiziologice s-au readaptat condițiilor terestre.

Realizarea coborîrii pe Pămînt a decurs conform programului stabilit. Orientarea navei și punerea în funcțiune a motoarelor instalațiilor de frînare a fost urmată de operațiunea desprinderii compartimentelor navei și aparaturii de coborîre cu echipajul respectiv s-a înscris pe o traectorie spre Pămînt. După frînarea aerodinamică și coborîrea dirijată în atmosferă, a fost pus în funcțiune sistemul de parasutare. Mo-

toare speciale au asigurat aterizarea lîna a navei.

Zborul navei cosmice „Soiuz-7” s-a încheiat cu succes. Echipajul a îndeplinit un larg program de cercetări tehnico-stiințifice și biologic-medicale.

Zborul navei cosmice „Soiuz-8” continuă.

La începutul celei de-a 67-a rotații, vineri după-amiază, a fost realizată o transmisie de televiziune din cabina navei „Soiuz-8”, în timpul căreia cosmonauții au comunicat că ei continuă să pună la punct noi metode de navigație autonomă în scopul obținerii posibilității de a stabili singuri parametri orbitei. Cosmonauții au efectuat, de asemenea, observații asupra unui ciclon în regiunea Africii.

Potrivit rapoartelor lui Șatalov și Iliseev, aparatele și instalațiile navei funcționează normal. Parametrii fiziologici ai cosmonauților sînt, de asemenea, normali.

Crearea unor stații orbitale constituie una din problemele centrale ale cosmonauticii zilelor noastre, a declarat un corespondent al ziarului „KRASNAIA ZVEZDA” specialistul șef în elaborarea laboratorului cosmic sovietic de sudură. Laboratoarele extraterestre — de exemplu cele meteorologice, de observații asupra Soarelui, cele de servicii drept porturi pentru navele interplanetare — vor fi construite mai întîi pe Pămînt, apoi desfășurate în părți. Părțile vor fi plasate pe orbite separate, apoi adunate într-un singur tot. De aici rezultă importanța deosebită a sudurii în Cosmos, a subliniat savantul sovietic. Însușirea acestei tehnologii va permite să se facă repararea stațiilor orbitale care au fost folosite timp mai îndelungat, și să se realizeze în spațiul extraterestru unele construcții speciale, care practic nu pot fi obținute pe Pămînt.

Pentru stabilirea de legături cosmice la marea distanță sînt necesare antene urase — cu diametrul de ordinul miilor de metri — deoarece numai astfel s-ar putea auzi gloriile din galaxii îndepărtate. Sudura în Cosmos va permite obținerea unor astfel de antene.

Navele cosmice „Soiuz” sînt dotate cu un sistem special care le permite realizarea aterizării dirijate. Acest sistem se compune dintr-un computer instalat în bordul navei, un giroscop și diferite aparate indicatoare.

ORIENTAM APROPIAT

Memorandumul guvernului R. A. U. adresat Consiliului de Securitate

● DUPĂ CUM ANUNȚA ZIARUL „AL AHRAM” Mohamed Hassan El Zayat, șeful delegației R.A.U. la O.N.U., a primit înștiințarea din partea guvernului său să înmîneze un memorandum președintelui Consiliului de Securitate în care „să atragă atenția acestui organism al O.N.U. asupra rolului luat de personalul militar al U.C.A.E. în forțele armate israeliene”.

„Republica Arabă Unită — se arată în memorandum — consideră un lucru grav declarația ambasadorului S.U.A. la Tel Aviv prin care se permite cetățenilor israelieni de origine americană să-și păstreze și contribuția americană chiar dacă servesc în forțele armate israeliene”.

„R.A.U. consideră aceasta drept o atitudine ostilă față de noi numai față de Egipt și față de celelalte țări arabe”, se subliniază în memorandum.

Un nou incident iordaniano-israelian

După cum a anunțat un purtător de cuvînt militar israelian, forțele aeriene ale Israelului au bombardat obiective militare și concentrări ale forțelor palestiniene aflate pe teritoriul Iordaniei la sud de Marea Moartă — relatează agenția FRANCE PRESSE. Forțele palestiniene, a prezis purtătorul de cuvînt, au deschis în noaptea precedentă foc de mortiere asupra unei uzine israeliene aflate la sud de Marea Moartă.

Sase avioane militare israeliene au bombardat în trei regiuni de pe teritoriul Iordaniei, a anunțat un purtător de cuvînt militar iordanian — relatează agenția REUTERS. În cursul bombardamentului, care a durat o oră, au fost înregistrate pierderi ușoare.

pe scurt

● VINERI DIMINEAȚA la Budapesta, s-au deschis lucrările celui de-al VII-lea Congres sindical mondial. Eveniment însemnat în viața mișcării sindicale mondiale, Congresul intrinsec reprezintă și un organizatî sindical național din peste 100 de țări de pe toate continentele lumii, precum și al numeroase organizații sindicale regionale și internaționale afiliate sau neafiliate la Federația Sindicală Mondială. Delegația Uniunii Generale a Sindicatelor din România este condusă de tovarășul Florian Dănilache, președintele Consiliului Central al U.G.S.R.

● COMISIA PENTRU SERVICIILE ARMATE a Camerei Reprezentanților a S.U.A. a aprobat joi proiectul de reformă a recrutării militarilor prezentat de președintele Richard Nixon, respingînd însă clauza suspendării dreptului de a fi amnat la serviciul militar pentru studenți. Proiectul prevede instituirea unui sistem loterie de recrutare a tinerilor în vîrstă de 19-20 de ani. El urmează să fie luat în dezbatere în plenul Camerei Reprezentanților și apoi în Senat pentru a căpăta putere de lege.

● LA INVITAȚIA CENTRULUI MAREI BRITANIE — EUROPA DE RĂSĂRIȚ, Vasile Puncan, ambasador român în Marea Britanie, a conferință la Royal Society despre România contemporană.

● DUPĂ CUM INFORMEAZĂ AGENȚIA A.D.N., la 16 octombrie au luat sfîrșit aplicațiile militare de stat major ale trupelor armatei cehoslovace, armatei populare naționale a R.D. Germane și ale forțelor armate ale U.R.S.S.

● LUCRĂTORII DE LA CALE FERATE ITALIENE au de-

clarat grăv de 24 ore, după ce le-a fost refuzată cererea de sporire a salariilor și reducerea orarului de muncă. Greva este sprijinită de sindicatele pe ramură, afiliate celor trei mari centrale italiene — C.G.I.E., C.I.S.L. și U.I.L. De Napoli, 20.000 de metalurgiști aflați în grevă au participat la un marș cerînd crearea unui număr mai mare de locuri de muncă în sudul țării. La uzinele producătoare de automobile „Fiat”, din Torino, continuă să se desfășoare greve perle, care s-au soldat cu ciocniri violente.

● PLOI TORENȚIALE au început din nou să cadă asupra regiunilor tunisienne afectate săptămînilor trecute de mari inundații care au costat viața a peste 500 de persoane și au provocat daune materiale evaluate la cîteva milioane de dolari. Orașul Sfax este pentru a doua oară izolat de restul localităților din Tunisia. Cele mai afectate de calamitățile naturale sînt regiunile Gafsa și Kasserine, unde numeroase poduri reparate au fost din nou avariate sau acoperite de apă.

● DUPĂ CUM REBATEAZĂ AGENȚIA TASS, la Moscova s-au încheiat lucrările celei de-a patra sesiuni a Comisiei mixte permanente sovieto-franceze pentru cooperarea științifică, economică și tehnică. În protocoalele încheiate în cursul anului 1969 legăturile în domeniul științific, tehnicii și economiei au continuat să se dezvolte cu succes. S-a constatat cu satisfacție că în viitorul apropiat vor avea loc discuții directe între organisme de resort ale U.R.S.S. și Franței privind livrările de